

Ιδρυτική διακήρυξη

Ιδεολογικές αρχές
Προγραμματικές θέσεις της ΝΔ
απο τον Κωνσταντίνο Καραμανλή

apopseis Εκδόσεις **apopseis.gr**
©2014 Εκδόσεις apopseis.gr - Όλο το υλικό είναι copyright του περιοδικού

Τα βιβλία των εκδόσεων apopseis μπορείτε να τα βρείτε μόνο στις σελίδες του διαδικτυακού περιοδικού www.apopseis.gr & www.ovimagazine.com

Για λεπτομέρειες και πληροφορίες επικοινωνήστε: Δημήτρης Κοντογιάννης - info@apopseis.gr

Δεν επιτρέπεται η πώληση, ανατύπωση και χρήση του παρόντος βιβλίου απο όποιο μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό, εκτυπωση, ραδιοφωνική ή τηλεοπτική αναγνώση) χωρίς την προηγούμενη άδεια του υπευθυνου της έκδοσης και του συγγραφέα.

Το συγκεκριμένο βιβλίο διατίθεται δωρεάν.

Αν σας ζητηθεί οποιοδήποτε χρηματικό ποσό, παρακαλούμε επικοινωνήστε άμεσα μαζί μας

Ιδρυτική διακήρυξη Ιδεολογικές αρχές

Προγραμματικές θέσεις της ΝΔ απο τον Κωνσταντίνο Καραμανλή

Εισαγωγή	7
Σύντομη αναδρομή της ιστορίας του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας	9-12
Ιδρυτική διακήρυξη	13-19
Ομιλία Κ. Καραμανλή για τις Ιδεολογικές Αρχές της ΝΔ Προσυνέδριο, Χαλκιδική, Απρίλιος 1977	21-29
Ομιλία Κ. Καραμανλή για τις Ιδεολογικές Αρχές και τις Προγραμματικές θέσεις της ΝΔ Α' Συνέδριο, Χαλκιδική Μάϊος 1979	31-39

Αγαπητοί φίλοι,

Καλωσορίσατε στη νέα σειρά εκδόσεων του aporseis.gr Μέσα από τις σελίδες αυτών των αφιερωμάτων θα δούμε πώς ξεκίνησαν τα σύγχρονα Ελληνικά κόμματα, τις ιδεολογικές αρχές που κατηύθυναν το ξεκίνημα τους και οδήγησαν στην εξέλιξη τους και κυρίως, το πώς τα ονειρεύονταν οι ηγέτες τους.

Όντας οι κύριοι ρυθμιστές των πολιτικών εξελίξεων στην Ελλάδα, τα κόμματα χαρακτηρίζονται από τις πράξεις τους, τα λάθη τους, την ιστορία τους, τα πρόσωπά τους, πάνω από όλα όμως από την ιδεολογία τους και τον ηγέτη τους.

Σημαντικό σε αυτή τη σειρά αφιερωμάτων είναι να δούμε την ιδεολογία των κομμάτων και πώς ορίστηκε από τον ιδρυτή τους, πώς δηλαδή μέσα από τη δημιουργία τους και από τις κατευθύνσεις που έδωσε ο πρώτος ηγέτης τους, οι πολιτικές παρατάξεις απέκτησαν ψυχή και ουσία.

Στο πρώτο μας τεύχος εστιάζουμε στην πρώτη μεταπολιτευτική κυβέρνηση, τη Νέα Δημοκρατία, και στον ιδρυτή της Κωνσταντίνο Καραμανλή.

Το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας από το 1974 μέχρι σήμερα έχει συμμετάσχει σε 9 από τις 16 εκλεγμένες κυβερνήσεις της μεταπολίτευσης και έχει συνδεθεί άρρηκτα με την σύγχρονη ιστορία της χώρας.

Καλή ανάγνωση,

Δημήτρης Κοντογιάννης
Υπεύθυνος Σύνταξης aporseis.gr

Σύντομη αναδρομή της ιστορίας του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας

Η Νέα Δημοκρατία ιδρύθηκε στις 4 Οκτωβρίου 1974 από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, ως συνέχεια την προδικτατορικής Εθνικής Ριζοσπαστικής Ενώσεως (ΕΡΕ) αλλά και ως ένα μοντέρνο συντηρητικό κόμμα στα πρότυπα των Ευρωπαϊκών συντηρητικών κομμάτων της εποχής.

Όπως προσδιόρισε το ιδεολογικό στίγμα του κόμματος στο συνέδριο της Χαλκιδικής το 1979, η Νέα Δημοκρατία ασπάζεται τον ριζοσπαστικό φιλελευθερισμό που αναγνωρίζει την ελευθερία της αγοράς με τη ρυθμιστική παρέμβαση του κράτους χάρη της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής μετά την εμπέδωση της Δημοκρατίας στη χώρα και την υπογραφή της συνθήκης ένταξης της Ελλάδας στην ΕΟΚ μεταπηδά από την πρωθυπουργία στην Προεδρία της Δημοκρατίας το 1980.

Στις 8 Μαΐου 1980 η κοινοβουλευτική ομάδα του κόμματος εκλέγει τον Υπουργό Εξωτερικών Γεώργιο Ράλλη ως τον νέο ηγέτη του κόμματος, ο οποίος αναλαμβάνει και την πρωθυπουργία της χώρας. Ο Γεώργιος Ράλλης λαμβάνει 88 ψήφους έναντι 84 του ανθυποψηφίου του Υπουργού Εθνικής Άμυνας Ευάγγελου Αβέρωφ.

Η ήττα της Νέας Δημοκρατίας το 1981 και η άνοδος του ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου για πρώτη φορά στην εξουσία, προκαλεί κρίση στο κόμμα. Ο Γεώργιος Ράλλης με δική του πρωτοβουλία θέτει θέμα εμπιστοσύνης στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, η οποία τον καταψηφίζει. Νέος ηγέτης του κόμματος αναδεικνύεται στις 21 Οκτωβρίου 1981, ο Ευάγγελος Αβέρωφ με 67 ψήφους, έναντι 32 του Κωνσταντίνου Στεφανόπουλου και 12 του Ιωάννη Μπούτου.

Ο Ευάγγελος Αβέρωφ παρέμεινε στην ηγεσία μέχρι το 1984 σε συνθήκες ιδιαίτερα έντονης πολιτικής αντιπαράθεσης με την κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου. Παραιτήθηκε για λόγους υγείας, αφού προηγουμένως οδήγησε τη ΝΔ στις ευρωεκλογές, όπου το κόμμα κατόρθωσε να αυξήσει το ποσοστό του. Την 1η Σεπτεμβρίου της ίδιας χρονιάς εκλέγεται πρόεδρος του κόμματος από την Κοινοβουλευτική Ομάδα ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, επικρατώντας του Κωστή Στεφανόπουλου με ψήφους 70 έναντι 40.

Η Νέα Δημοκρατία χάνει τις εκλογές του Ιουνίου του 1985, ανεβάζοντας όμως το ποσοστό της. Λόγω του αρνητικού αποτελέσματος, ο Κώστας Μητσοτάκης ζητά την ανανέωση της εμπιστοσύνης από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας στις 24 Αυγούστου της ίδιας χρονιάς. Πέντε μέρες αργότερα επανεκλέγεται στην ηγεσία του κόμματος. Ο Κωστής Στεφανόπουλος διαφωνεί με τη διαδικασία και αποχωρεί από το κόμμα για να ιδρύσει τη ΔΗΑΝΑ, το κόμμα της Δημοκρατικής Ανανέωσης.

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης θα παραμείνει στην ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας έως τον Οκτώβριο του 1993, όταν θα χάσει τις εκλογές από το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου. Στις 14 Οκτωβρίου θα παραιτηθεί από την ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας και στις 3 Νοεμβρίου η Κοινοβουλευτική Ομάδα του κόμματος θα εκλέξει νέο αρχηγό τον «καραμανλικό» Μιλτιάδη Έβερτ με 141 ψήφους, έναντι 37 ψήφων του επίσης «καραμανλικού» Ιωάννη Βαρβιτσιώτη.

Το κόμμα χάνει τις δεύτερες κατά σειράν εκλογές του 1996 από το ΠΑΣΟΚ του Κώστα Σημίτη και παραμένει στην αντιπολίτευση. Ο Μιλτιάδης Έβερτ παραιτείται και δηλώνει πως δεν θα διεκδικήσει την

ηγεσία του κόμματος, απόφαση που αργότερα ανακαλεί. Στις 4 Οκτωβρίου 1997 επικρατεί αρχικά του Γιώργου Σουφλιά με ψήφους 103 έναντι 84, αλλά λόγω της εσωκομματικής κρίσης που έχει ξεσπάσει, υποχρεούται να συγκαλέσει έκτακτο συνέδριο του κόμματος, το Μάρτιο του 1997. Είναι η πρώτη φορά που το συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας καλείται να εκλέξει νέο αρχηγό. Θα επικρατήσει ένας νέος ηλικιακά υποψήφιος: ο βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης και ανιψιός του ιδρυτή, Κώστας Καραμανλής, που θα επικρατήσει των ανθυποψηφίων του Μιλτιάδη Έβερτ και Γιώργου Σουφλιά.

Υπό την ηγεσία του Κώστα Καραμανλή το κόμμα θα επανέλθει στην εξουσία στις 7 Μαρτίου 2004 και θα κερδίσει και τις εκλογές της 16ης Σεπτεμβρίου 2007. Υπό το βάρος της τραγικής κατάστασης της οικονομίας και της απειλής του προέδρου του ΠΑΣΟΚ για πρόωρη προσφυγή στις κάλπες λόγω της προεδρικής εκλογής, ο πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής προκηρύσσει εκλογές για τις 4 Οκτωβρίου 2009, τις οποίες θα χάσει από το ΠΑΣΟΚ του Γιώργου Παπανδρέου. Το ίδιο βράδυ ανοίγει την κούρσα της διαδοχής του και στις 6 Νοεμβρίου το έκτακτο συνέδριο του κόμματος αποφασίζει για πρώτη φορά ο έβδομος κατά σειρά αρχηγός του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας να εκλεγεί από τα μέλη του κόμματος.

Στις ανοιχτές εσωκομματικές εκλογές της 29ης Νοεμβρίου 2009 ο Αντώνης Σαμαράς εκλέγεται αρχηγός του κόμματος με το 50,06% των ψήφων, έναντι 39,72% της Ντόρας Μπακογιάννη και 10,22% του Παναγιώτη Ψωμιάδη. Η αποχώρηση του Δημήτρη Αβραμόπουλου από την προεκλογική κούρσα ήταν αυτή που έγειρε την πλάστιγγα υπέρ του Αντώνη Σαμαρά.

Η Νέα Δημοκρατία θα παραμείνει στην αντιπολίτευση έως τις 11 Νοεμβρίου 2011, οπότε θα επανέλθει στην εξουσία, στηρίζοντας τη μεταβατική κυβέρνηση του Λουκά Παπαδήμου, μαζί με το ΠΑΣΟΚ και το ΛΑΟΣ. Τα δύο αυτά χρόνια η «γαλάζια παράταξη» στάθηκε απέναντι στο «Μνημόνιο» και αντιμετώπισε ουκ ολίγες κρίσεις, με αποκορύφωμα τη διαγραφή της Ντόρας Μπακογιάννη στις 6 Μαΐου 2010, επειδή πήγε κόντρα στην κομματική γραμμή και ψήφισε τη δανειακή σύμβαση. Στις εκλογές της 6ης Μαΐου 2012 αναδείχθηκε πρώτο κόμμα, αλλά με το μικρότερο ποσοστό της ιστορίας της (18,85%).

Στις νέες εκλογές της 17ης Ιουνίου 2012 ανέβασε κατά πολύ τις δυνάμεις της (29,66%) και ο αρχηγός της Αντώνης Σαμαράς ανέλαβε την πρωθυπουργία στις 20 Ιουνίου 2012, επικεφαλής τρικομματικής κυβερνήσεως (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ). Στις 21 Ιουνίου 2013 η ΔΗΜΑΡ αποχώρησε από την κυβέρνηση Σαμαρά, η οποία έμεινε με δύο εταίρους (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ).

Οι βουλευτικές εκλογές του Ιανουαρίου 2015 ήταν πρόωρες εκλογές που προκλήθηκαν από την αδυναμία εκλογής προέδρου της δημοκρατίας από τη Βουλή των Ελλήνων. Η Νέα Δημοκρατία υπέστη οδυνηρή ήττα – την χειρότερη στην ιστορία του κόμματος - από τον ΣΥΡΙΖΑ που σε συνεργασία με τους Ανεξάρτητους Έλληνες σχημάτισε κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον ΣΥΡΙΖΑ Αλέξη Τσίπρα.

Ιδρυτική διακήρυξη

4 Οκτωβρίου 1974

Το μέγα θέμα της εποχής μας είναι η δημοκρατία. Όλοι μιλούν περί δημοκρατίας, ολίγοι όμως την καταλαβαίνουν' και ολιγότεροι έχουν τη θέληση και την ικανότητα να την εφαρμόζουν.

Από τις 140 χώρες που υπάρχουν στο κόσμο, μόνον 19 έχουν πραγματική δημοκρατία. Τούτο σημαίνει ότι αυτό το θαυμάσιο και ευαίσθητο πολίτευμα είναι δύσκολο στην εφαρμογή του. Και προϋποθέτει ειδικές συνθήκες, χωρίς τις οποίες δεν μπορεί να ανθίσει και να καρποφορήσει.

Δημοκρατία θα ήθελαν να έχουν όλοι οι λαοί. Αλλά δεν την έχουν παρά μόνο εκείνοι που, εκτός από την συνειδητοποίηση των προτερημάτων της, σέβονται και τους όρους της λειτουργίας της.

Η Νεωτέρα Ελλάς υιοθέτησε την δημοκρατία ως σύστημα διακυβερνήσεως. Και ήτο φυσικόν, αφού γεννήθηκε στον τόπο μας. Ελειτούργησε όμως ατελώς και παρουσίασε συχνές και μακρές διαλείψεις. Αλλεπάλληλα υπήρξαν τα κινήματα, οι επαναστάσεις, οι δικτατορίες, οι μεταπολιτεύσεις, οι εμφύλιοι πόλεμοι. Αντιθέτως ολίγες και βραχείες υπήρξαν αι περίοδοι της δημοκρατικής διακυβερνήσεως της χώρας - φωτεινά διαλείμματα στην ταραγμένη ιστορία της συγχρόνου Ελλάδος.

Αν δεν ελειτούργησε ομαλά η δημοκρατία στην Ελλάδα, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι έλειψαν ή δεν μπόρεσαν να δημιουργηθούν οι όροι της υπάρξεώς της. Οι όροι Δε αυτοί είναι το ήπιο πολιτικό κλίμα, τα ήμερα πολιτικά ήθη και θεσμοί που να προσαρμώζονται στις ιδιαίτερες συνθήκες του τόπου μας.

Οι Έλληνες έχουν την γεύση όλων των πολιτικών καταστάσεων. Γεύση τόσο πικρή, που να μη συγχωρεί καινούργια σφάλματα και πλάνες. Ήδη εισερχόμεθα σε νέα περίοδο της εθνικής μας ζωής. Και οφείλουμε, με την πείρα του παρελθόντος, να δημιουργήσουμε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για να αποκτήσουμε, επί τέλους, μίαν υγιά και βιώσιμη δημοκρατία.

Αν δεν αξιοποιήσωμε τώρα την μοναδική αυτήν ευκαιρία, ματαίως θα αναζητούμε άλλη στο μέλλον. Η πρώτη πάντως φάσις δικαιολογεί αισιοδοξία.

Εγγίζει, πράγματι, τα όρια του πολιτικού θαύματος αυτό που με την συμπαράσταση του λαού συνέβη στην Ελλάδα, μέσα στους δύο τελευταίους μήνες. Διότι η μετάβαση από την δικτατορία στην ελευθερία έγινε με τρόπον ανώδυνο, ενώ πολλοί ανέμεναν ότι θα γίνη με τρόπον αιματηρό, με αδελφοκτόνο σπαραγμό. Πολλοί επίσης πίστευαν ότι θα ήταν βραδεία και οδυνηρά η αποδιοργάνωση του μηχανισμού της τυραννίας και η διαδικασία για την επάνοδο στην δημοκρατία. Και όμως και αυτό έγινε μέσα στους δύο αυτούς μήνες.

Το σπουδαίο όμως αυτό έργο, που συνετελέσθη ταχύτατα και μεθοδικά, δεν σημαίνει ότι έλυσε κατά κάποιον τρόπον ασφαλή και μόνιμο το πρόβλημα της ελληνικής δημοκρατίας. Κίνδυνοι υπάρχουν πάντοτε. Και θα απαιτηθή η επαγρύπνησις αλλά και η συσπείρωσις του λαού σε ισχυρούς πολιτικούς σχηματισμούς, ικανούς να προστατεύσουν την δημοκρατία, όχι μόνον από τον κομμουνισμό και φασισμό, αλλά και από τα αίτια που προκάλεσαν στο παρελθόν την πτώση της.

Γι' αυτόν ακριβώς τον εθνικό σκοπό εθεώρησα καθήκον μου να δημιουργήσω μιαν ευρεία και ζωντανή πολιτική παράταξη - την Νέα Δημοκρατία.

Η Νέα Δημοκρατία στηρίζεται στη διαπίστωση - πικρά βιωμένη από τους παλαιότερους και έντονα αισθητή από τους νεώτερους - ότι μια καινούργια πολιτική ζωή είναι αναγκαία για την επιβίωση, την πρόοδο και την ευτυχία της Ελλάδος. Έχει για βάση την πείρα του παρελθόντος και σαν όραμα ένα καλύτερο και ασφαλέστερο μέλλον.

Η παράταξις της Νέας Δημοκρατίας συγκροτείται από έμπειρες και υγιείς, αλλά και από νέες προοδευτικές και ριζοσπαστικές πολιτικές δυνάμεις συντονισμένες στον ίδιο σκοπό: Να κάμουν στην Ελλάδα πράξη την επωνυμία της παρατάξεως - να δώσουν στη χώρα μια νέα δημοκρατία.

Νέα Δημοκρατία είναι η πολιτική παράταξις του ταυτίζει το Έθνος με τον Λαόν, την Πατρίδα με τους Ανθρώπους της· την Πολιτεία με τους Πολίτες της· την Εθνική Ανεξαρτησία με την Λαϊκή Κυριαρχία· την Πρόοδο με το Κοινό Αγαθό· την Πολιτική Ελευθερία με την Έννομη Τάξη και την Κοινωνική Δικαιοσύνη.

Νέα Δημοκρατία είναι το σύστημα με το οποίο οι ολιγώτεροι και οι επώνυμοι καθοδηγούν αντί να καταδημαγωγούν, εκπροσωπούν αντί να καταδυναστεύουν - και σε τελική ανάλυση υπηρετούν - και περισσότερους και ανωνύμους.

Νέα Δημοκρατία είναι η κίνηση που επιλέγει και συντηρεί από την παράδοση μόνον όσα ο χρόνος απέδειξε σωστά και χρήσιμα. Και προχωρεί διαρκώς με μεγάλα, τολμηρά αλλά και ασφαλή βήματα στις νέες διαρκώς εξελισσόμενες συνθήκες.

Νέα Δημοκρατία είναι η πολιτική παράταξις που αγνοεί τις διενέξεις και τους διχασμούς του παρελθόντος - που τόσα δεινά επεσώρευσαν στον τόπο μας - και προσανατολίζεται στα ευρύτερα δυνατά σχήματα εθνικής ενότητας.

Η παράταξις της Νέας Δημοκρατίας ζητεί για την πραγματοποίηση των σκοπών της την συνεργασία του ελληνικού λαού και ιδιαίτερα της νέας γενιάς.

Και υπόσχεται:

-Ότι θα υπηρετεί πάντα και μόνο τα αληθινά συμφέροντα του έθνους, που βρίσκονται πέρα και πάνω από τις παραπλανητικές ετικέτες της Δεξιάς, του Κέντρου και της Αριστεράς.

-Ότι θα θεωρεί πάντα όλους τους Έλληνες όχι μόνο ίσους απέναντι των νόμων, αλλά και με ίσα δικαιώματα απέναντι των βιωτικών ευκαιριών και των δυνατοτήτων που διανοίγει ο πολιτικός, οικονομικός και κοινωνικός βίος.

-Ότι θα αφιερώσει όλες τις δυνάμεις - την πείρα, τις γνώσεις και τον ενθουσιασμό των παλαιότερων και των νεωτέρων στελεχών - για την ταχύρρυθμη ανάπτυξη της Ελλάδος σε όλους τους τομείς.

-Ότι η ελεύθερη οικονομία στην οποία πιστεύει η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να αποκλείσει την διεύρυνση του οικονομικού τομέως τον οποίο ελέγχει το κράτος. Και η ιδιωτική πρωτοβουλία δεν μπορεί να βρει την δικαίωσή της χωρίς παράλληλη συμμετοχή των ευρύτερων λαϊκών τάξεων στην κατανομή του εθνικού προϊόντος. Κάθε πολίτης της χώρας αυτής πρέπει να γίνει εργάτης μαζί και νομέυς της οικονομικής ευημερίας και να αισθάνεται ήσυχος για το μέλλον του και για το μέλλον των παιδιών του.

-Ότι θα ανανεώνεται διαρκώς από τις νέες δυνάμεις της χώρας, τις οποίες θεωρεί πάντα προνομιούχες, γιατί εμφανίζουν αμεσώτερα τον παλμό της εποχής μας.

-Ότι θα επενδύσει όχι μόνον από το περίσσειμα αλλά και από το υστέρημα του εθνικού πλούτου στην παιδεία, την επιμόρφωση και την επιστημονική έρευνα, γιατί πιστεύει ότι οι πνευματικές και πολιτιστικές αξίες είναι αυτές που προσδιορίζουν μονιμώτερα την μοίρα του Ελληνικού Έθνους.

-Ότι δεν θα φεισθεί κόπων και θυσιών για να καταστήσει την Ελλάδα ισχυρή και απρόσβλητη. Με εκσυγχρονισμένες τις Ένοπλες Δυνάμεις η ανεξαρτησία της Ελλάδος θα κατοχυρωθεί. Και θα είναι σεβαστή από όλους, χωρίς την ανάγκη άλλων προστατών εκτός από τους συλλογικούς οργανισμούς στους οποίους θα μετέχει με την ελεύθερη βούλησή της

και σύμφωνα με τα πάγια συμφέροντα του Ελληνισμού, στα οποία περιλαμβάνεται και η μοίρα της Κύπρου.

-Ότι θα αγωνισθεί για την πλήρη και καθολική κατοχύρωση της λαϊκής κυριαρχίας και ότι θα επιδιώξει προς τούτο την προσαρμογή του πολιτεύματος προς τις συνθήκες της ελληνικής πραγματικότητας.

Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει ότι η Ελλάς όχι μόνο δικαιούται αλλά και μπορεί να εξασφαλίσει την εξέχουσα θέση και την ευτυχία του λαού της μέσα στην Ευρώπη όπου ανήκει, αν επιστρατεύσει όλες τις ικανότητες και αν αξιοποιήσει όλες τις αρετές του λαού της.

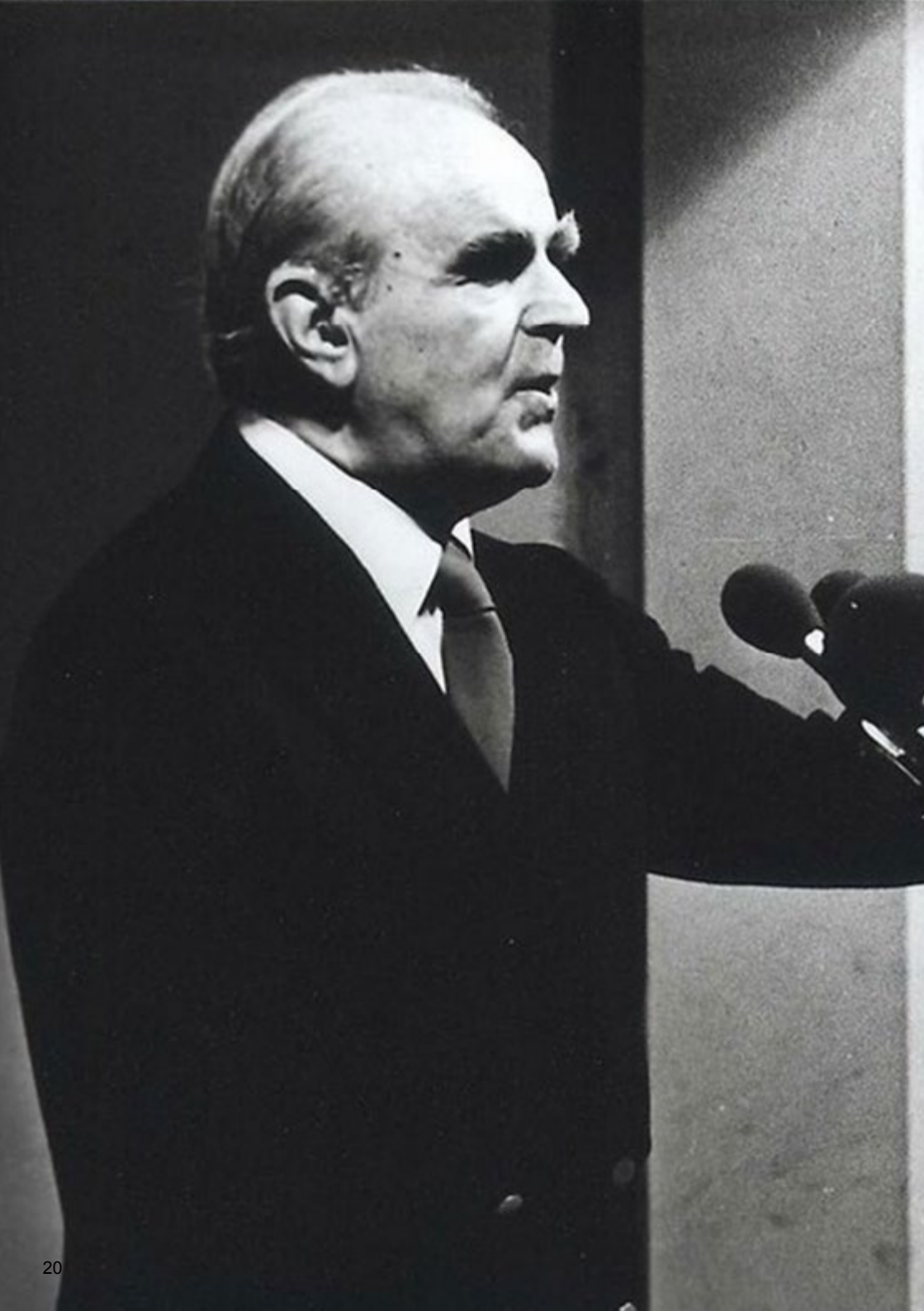
Ανεξάρτητα από το μέγεθος της. Η Ελλάς με την πνευματική κληρονομιά της, την ακτινοβολία του Ελληνισμού, αλλά και την ζωντάνια του λαού της μπορεί να συμβάλει πολιτικά, ηθικά και πολιτιστικά στην πραγματοποίηση της ιδέας μιας ενωμένης Ευρώπης.

Βασική όμως προϋπόθεση για όλα αυτά είναι η θεμελίωσις στον τόπο μας της αληθινής και συγχρόνου δημοκρατίας. Σ' αυτήν αφιερώνεται, ολόκληρη και ομόθυμη, η μεγάλη παράταξις της Νέας Δημοκρατίας.

Καλώ όλους εκείνους που συμμερίζονται την αγωνία και τις ελπίδες μου για το μέλλον' όλους εκείνους που διακαίονται από το πόθο μιας πολιτικής αναγεννήσεως, να συστρατευθούν μαζί μας. Και απευθυνόμενος ιδιαίτερα προς τους νέους, τους καλώ να αποτελέσουν την πρωτοπορία σε αυτήν την εξόρμηση της εθνικής δημιουργίας. Για μια υπερήφανη και ευτυχισμένη Ελλάδα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Α. Γεροκωστόπουλος: 'Ο 'Αρχηγός του Κόμματος, Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Καραμανλής έχει τόν λόγον.

ΟΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, 'Αρχηγός του Κόμματος,
Πρωθυπουργός

'Αγαπητοί φίλοι-στελέχη της «Νέας Δημοκρατίας»!

Βρισκόμαστε σήμερα εδώ για να προωθήσουμε τή δημοκρατική οργάνωση της μεγαλύτερης και ζωντανότερης πολιτικής παρατάξεως, πού εμφανίστηκε ποτέ στην 'Ελλάδα. Καί προσλαμβάνει άσφαλώς συμβολική σημασία τό γεγονός ότι βρισκόμαστε στην πατρίδα του 'Αριστοτέλη, του πιά μεγάλου και πιά ρεαλιστή πολιτικού φιλοσόφου.

Γιά πρώτη φορά ένα παντοδύναμο κόμμα, έξοπλισμένο μέ τήν εμπιστοσύνη της μεγάλης πλειοψηφίας του Λαού, άναλαμβάνει να θεμελιώσει επάνω σε στερεές και σύγχρονες δημοκρατικές αρχές τή δομή του.

Είναι σημαντική — θά έλεγα ιστορική — ή πρωτοβουλία πού άναλαμβάνει σήμερα ή «Νέα Δημοκρατία»: Νά κάμη δηλαδή πράξη αυτό πού επί ενάμισυ αιώνα άποτελοδσε στην 'Ελλάδα ύπόσχεση και θεωρία: Νά επιβάλη μέ τό παράδειγμά της, στη θέση των βραχυβίων προσωπικών κομμάτων, πολιτικούς οργανισμούς δημοκρατικά συντεταγμένους.

'Η ίδρυση της «Νέας Δημοκρατίας», όπως γνωρίζεται, δέν ενεπνεύσθη από προσωπική φιλοδοξία. 'Αν επρόκειτο περί φιλοδοξίας, ό ίδρυτής της είχε πιά άνετους — και θά έλεγα ακινδύνους — τρόπους να τήν ικανοποιήσει. Θά μπορούσε να κρατηθή στον κολακευτικό ρόλο του ύπερκομματικού έθνικού ήγέτου, πού κατά τή στιγμή της επιστροφής του καθολικά του άνεγνωρίζετο.

Τήν ίδρυση της «Νέας Δημοκρατίας» τήν επέβαλε έθνική ανάγκη. 'Η άποσύνθεση των πολιτικών δυνάμεων της χώρας, ή όποία ξεδηλώθη πρό της δικτατορίας και όλοκληρώθηκε κατά τήν διάρκειά της, έδημιούργησε ένα επικίνδυνο κενό στην έθνική μας ζωή. Τό κενό αυτό έπρεπε να πληρωθῆ. Και να πληρωθῆ από μία μεγάλη και προοδευτική πολιτική δύναμη. Μιά δύναμη πού να είναι άπηλλαγμένη από τίς προκαταλήψεις του παρελθόντος: και ικανή ν' άντιμετωπίσει τά κρίσιμα προβλήματα, πού μās εκληροδότησε ή δικτατορία: και ν' άνοίξη καινούργιους δρόμους στη ζωή του Έθνους. Μιά δύναμη, τέλος, ή όποία μέ τή σύνθεσή της, στην ιδεολογία και τήν συνοχή της θά άνέτρεπε τόν καταμερισμό των πολιτικών δυνάμεων της χώρας: και θά εξασφάλιζε στον τόπο πολιτική σταθερότητα και όμαλές δημοκρατικές εξελίξεις.

Γνωρίζετε επίσης ότι από τή στιγμή της ίδρύσεως της «Νέας Δημοκρατίας», έπρογραμμάτισα τήν οργάνωσή της κατά τρόπο δημοκρατικό, για να μπορεί να εκπληρώσει τή μεγάλη αυτήν άποστολή της.

Ἄγαπητοί φίλοι!

Εἶναι γνωστό ὅτι στήν κοινή γνώμη ὑπάρχει μιᾶ έντονη προκατάληψη κατά τῶν κομμάτων. Καί τοῦτο, γιατί πολλές φορές ἐκτρέπονται ἀπό τήν ἀποστολή τους, εἴτε γιατί προτάσσουν τό ἰδικό τους ἀπό τό γενικό συμφέρον, εἴτε γιατί προκαλοῦν πάθη πολιτικά καί διχάζουν τό Ἔθνος. Τά κόμματα ὁμως, παρά τίς γνωστές ἀδυναμίες τους, εἶναι ἀπαραίτητα—θά ἔλεγα ἀναγκαῖο κακό—στή Δημοκρατία. Γιατί ἂν οἱ θεσμοί ἀποτελοῦν τόν σκελετό τῆς δημοκρατίας, τά κόμματα ἀποτελοῦν τήν σάρκα καί τό αἷμα τῆς. Σ' αὐτά ἐνσωματώνεται καί δι' αὐτῶν ἐκφράζεται ὁ λαός. Καί δι' αὐτῶν συνεπῶς κατοχυρώνεται ἡ ἐλευθερία.

Γιά νά μποροῦν ὁμως τά κόμματα νά ἐκπληρώσουν τήν ἀποστολή τους πρέπει:

Πρῶτον, νά ἔχουν σαφῆ ἰδεολογία καί σταθερό προσανατολισμό. Ἡ διαφοροποίηση τῶν κομμάτων οὔτε μπορεῖ οὔτε πρέπει νά γίνεται μέ τά καθ' ἕκαστον προγράμματα, τά ὁποῖα εἶναι δυνατόν καί νά μεταβάλλωνται προσαρμοζόμενα κάθε τόσο στίς ἐξελισσόμενες συνθηκες. Τά κόμματα ὀφείλουν νά διαφοροποιοῦνται διακηρύσσοντας τίς βασικές καί σταθερές ἀρχές τους. Ὅφείλουν νά χαράσσουν κατευθυντήριες γραμμές καί νά λαμβάνουν θέσεις σέ θεμελιώδη προβλήματα τῆς χώρας, ὅπως εἶναι τό πολιτικό καί κοινωνικό καθεστώς ὅπως εἶναι ὁ διεθνῆς προσανατολισμός τῆς χώρας ὅπως εἶναι ὁ καθορισμός τῶν μακροπροθέσμων ἐπιδιώξεων τοῦ Ἔθνους.

Οἱ πάγιες θέσεις στά βασικά αὐτά ζητήματα πού ἀπασχολοῦν ἕνα Ἔθνος καί προδιαγράφουν τήν πορεία του δέν μπορεῖ νά εἶναι πολλές. Ἐκ τῶν πραγμάτων οἱ δυνατές ἐπιλογές εἶναι ὀλίγες. Συνεπῶς ἡ ὑπαρξη πολυαριθμῶν κομμάτων μέ αὐτοσχέδια προγράμματα, ὄχι μόνο δέν ἀνταποκρίνεται στίς ἀνάγκες ἑνός λαοῦ, ἀλλά προκαλεῖ σύγχυση καί πολιτική ἀστάθεια, πού εἶναι ἡ πληγή τῆς δημοκρατίας.

Δεύτερον, πρέπει νά κατέχονται ἀπό ὑψηλό αἶσθημα εὐθύνης. Κατά τεκμήριο, σκοπός κάθε κόμματος εἶναι ἡ εὐημερία τοῦ Λαοῦ. Τό κόμμα ὁμως, γιά νά σταθῆ στό ὕψος αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ, ὀφείλει χάριν αὐτοῦ νά ὑποβάλεται καί σέ θυσίες. Καί πάντως ὀφείλει νά μή χρησιμοποιηθῆ γιά τήν πραγματοποίησή του μέσα ἀνορθόδοξα ὅπως εἶναι ἡ δημαγωγία, τό ψεῦδος καί ἡ ὑποκρισία. Τά κόμματα ὀφείλουν νά καθοδηγοῦν καί νά διδάσκουν τόν λαό, ἀντί νά τόν κολακεύουν καί ὀφείλουν νά καλλιεργοῦν τίς ἀρετές του ἀντί νά ἐνθαρρύνουν τίς ἀδυναμίες του. Ἄλλωστε ἡ σχέση τοῦ πολιτικοῦ πρὸς τόν Λαό εἶναι σχέση προφορᾶς ὑπερσίας. Ἄν συνεπῶς ὁ πολιτικός εἶναι ἱκανός καί τίμιος ὑπηρετῆς δέν ἔχει ἀνάγκη νά κολακεύῃ τόν Λαό γιά νά τόν ὑπηρετήσῃ. Ὁ Λαός ἔχει ἀνάγκη αὐτοῦ.

Τρίτον, πρέπει νά εἶναι δημοκρατικά ὀργανωμένα. Γιά νά ἐκπληρώσῃ τήν ἀποστολή του ἕνα κόμμα χρειάζεται χρόνο. Καί γιά νά εἶναι μακρόβιο πρέπει νά εἶναι δημοκρατικά ὀργανωμένο. Δέν πρέπει δηλαδή νά ταυτίζῃ τήν τύχη του μέ τήν τύχη τοῦ ἀρχηγοῦ του. Καί αὐτό, ὄχι μόνο γιατί δέν μπορεῖ βιολογικά νά καλύψῃ ἕνα πρόσωπο τῆ ζωῆ ἑνός κόμματος, ἀλλά καί γιατί δέν ἐπιτρέπεται στό κόμμα νά ἐπωμιάζεται τά σφάλματα ἢ ἀκόμη καί

τά άτυχήματα του άρχηγού του. Ή ανάνεωση στίς περιπτώσεις αυτές της ήγεςίας, όταν γίνεται στον κατάλληλο χρόνο και μέ τον κατάλληλο τρόπο, ένδυναμώνει τό κόμμα μέ τίς καινούργιες ελπίδες πού δημιουργεί.

Στήν Εύρώπη και στήν Άμερική, οί αλήθειες αυτές έχουν κατανοηθή. Ύπάρχουν κόμματα πού ό βίος τους μετριέται μέ αιώνες και πού έδωσαν δεκάδες άρχηγών και πρωθυπουργών. Έτσι μπόρεσαν νά εξασφαλίσουν άδιατάρακτη συνέχεια στή δράση τους και σταθερότητα δημοκρατική στή χώρα τους. Βέβαια, γιά νά τό επιτύχουν, ένσυνειδητοποιήσαν από πολύ ένωρίς τήν ανάγκη της συνοχής τους, πού άποτελεί δύναμη ισχυρότερη από τούς αριθμούς.

Στήν Ελλάδα αντίθετως, τά κόμματα υπήρξαν πάντα προσωπικά και βραχύβια. Όχι τόσο γιατί τό ήθελαν οί άρχηγοί τους, όσο γιατί είναι έξ αντικειμένου δύσκολη στον τόπο μας ή δημοκρατική όργάνωση τών κομμάτων. Και είναι δύσκολη άφ' ενός γιατί στερούμεθα της σχετικής παραδόσεως, και άφ' έτέρου γιατί ή ιδιοσυγκρασία του Έλληνος δέν διευκολύνει προσπάθειες συλλογικές.

Η πολιτική όμως είναι κατ' έξοχήν συλλογική προσπάθεια. Πρέπει πολλοί άνθρωποι νά συνεργάζονται ειλικρινά γιά τόν ίδιο σκοπό, στον όποιο και νά πιστεύουν. Και νά υποτάσσουν σ' αυτόν τόν σκοπό φιλοπρωτίες, έγωϊσμούς και πάθη, πού άποτελούν τά νοσηρά σύνδρομα της πολιτικής μας ζωής.

Πρέπει συνεπώς ν' αλλάξουμε νοοτροπία πολιτική. άν θέλουμε νά έχωμε στον τόπο μας κόμματα δημοκρατικά όργανωμένα, πού νά εξασφαλίζουν πολιτική σταθερότητα και εξελίξεις όμαλές.

Η "Νέα Δημοκρατία" καλείται νά δώσει τό παράδειγμα. Και ήμπορεί νά τό κάμη διότι είναι μία μεγάλη, όμοιογενής παράταξη μέ σαφείς τίς ιδεολογικές της θέσεις και μέ ύποδειγματική συνοχή. Και αυτήν άκριβώς τή μεγάλη άποστολή έχει τό παρόν Προσυνέδριο, κατά τό όποιο άλλοι όμιλητές θά άναπτύξουν τήν περαιτέρω διαδικασία της όργανώσεως.

Άγαπητοί φίλοι!

Από όσα σάς είπα γίνεται φανερό ότι ή δημοκρατική όργάνωση τών κομμάτων διευκολύνει τή λειτουργία της δημοκρατίας. Αύτή καθ' έαυτή όμως δέν άρκει. Παράλληλα μέ τήν όργάνωση-και ίσως πριν από αυτήν-θά πρέπει νά άποκτήσωμε τήν όρθή περί δημοκρατίας αντίληψη. Γιατί δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι στήν Ελλάδα έχωμε παρεξηγήσει και συχνά κάκοποιήσει τή δημοκρατία. Οί περίοδοι δημοκρατικής όμαλότητας υπήρξαν ελάχιστες και βραχύτατες στον τόπο μας. Θά ήμπορούσε νά πη κανείς ότι ύπήρξαν φωτεινά διαλείμματα μέσα σέ μία σκοτεινή άλληλοουχία πραξικοπημάτων, επαναστάσεων, δικτατοριών, έμφυλιών πολέμων και άναριθμήτων άλλων πολιτικών και συνταγματικών κρίσεων. Και αυτά τά φωτεινά διαλείμματα υπήρξαν κυρίως ή πρώτη τετραετία του Βενιζέλου και ή πρώτη τριετία του Τρικούπη. Άλλά και σ' αυτούς, μετά τόν Καποδίστρια, έπεφυλάξαμε είς άνταμοιβήν όδυνηρό τέλος.

Ἡ δημοκρατία εἶναι ἀσφαλῶς τὸ καλύτερο πολίτευμα ἀλλὰ καὶ γι' αὐτὸ τὸ δυσκολώτερο. Ὅπως εἶπα καὶ ἄλλοτε, μεταξύ 150 χωρῶν ποὺ ὑπάρχουν στὸν κόσμον μόνο 19 ἔχουν σήμερα πραγματικὴ δημοκρατία. Καὶ σ' αὐτές ὁμως περνᾷ τὸ πολίτευμα κρίση, ἄλλοῦ μεγαλύτερη κι ἄλλοῦ μικρότερη.

Ἡ δημοκρατία προϋποθέτει λαὸ πολιτικῶς ὄριμον· προϋποθέτει ἐλεύθερο ἀλλὰ καὶ αὐτοπειθαρχούμενο πολίτη. Γιατί ἡ δημοκρατία δέν ἐπιβάλλεται. Ἡ δημοκρατία βιώνεται. Καὶ πρέπει νά γίνεται πράξη στήν καθημερινή ζωὴ τοῦ πολίτου. Προϋποθέτει τὸν σεβασμὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πλειοψηφίας καὶ τοῦ νόμου. Καὶ προπαντὸς προϋποθέτει πολιτικὸ κλίμα ἤπιο καὶ ἡμερα πολιτικά ἤθη. Ἡ δημοκρατία δέν ἀντέχει στὰ πάθη καὶ τοὺς φανατισμούς. Δέν ἀντέχει κυρίως στήν κατάχρηση τῆς ἐλευθερίας, ποὺ μὲ τόση γενναιοφροσύνη προσφέρει στοὺς πολίτες τῆς.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι γιὰ νά ὑπάρξουν στὴ χώρα μας ὁμαλές δημοκρατικές ἐξελίξεις χρειάζονται μακρᾶς πνοῆς κόμματα δημοκρατικὰ ὀργανωμένα, ποὺ νά ἔχουν σαφεῖς καὶ σταθερές ἰδεολογικές ἀρχές καὶ ὕγια ἀντίληψη περὶ δημοκρατίας.

Ἡ "Νέα Δημοκρατία" εὐρίσκεται ἤδη σ' αὐτὸ τὸν σωστὸ δρόμον. Ἀπέδειξε τὴν πίστη τῆς στὴ δημοκρατία. Προχωρεῖ στὴ δημοκρατικὴ τῆς ὀργάνωση. Καὶ ἔχει καθορίσει κατὰ τρόπο σαφῆ καὶ σταθερὸ τὶς ἰδεολογικές τῆς θέσεις.

Ἡ "Νέα Δημοκρατία" ὡς δυναμικὸς πολιτικὸς ὀργανισμὸς, ἔχει ὑπέρτατο σκοπὸ τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἠθικὴ καὶ ὕλική ἐλευθερία του. Ἡ πολιτικὴ φιλοσοφία τῆς, προσηλωμένη στὸ Ἔθνος, προσλαμβάνει ἓνα διαυγές ὄσο καὶ θετικὸ περιεχόμενο, ποὺ ἀποτυπώνει στίς ἀκόλουθες κατευθυντήριες γραμμές.

1. Ἡ "Νέα Δημοκρατία" πιστεύει στήν ἰδέαν τοῦ Ἔθνους. Καὶ δέχεται ὅτι κανένα πρόσωπο ἢ σχηματισμὸς δέν καταξιώνεται οὔτε ἠθικὰ οὔτε πολιτικά ἔξω ἀπὸ τὰ ἔθνικα πλαίσια.

Σέβεται καὶ παραδειγματίζεται ἀπὸ τὴν ἱστορία τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ πιστεύει στήν ἀποστολὴ του. Συνδυάζει τὴν ὕγια παράδοση μὲ τὴν δημιουργία καὶ τὴν πρόοδο τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τέλος πιστεύει ὅτι τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος μόνον ἐλεύθερο, ἀνεξάρτητο καὶ κυρίαρχο μπορεῖ νά συνεχίσῃ τὴν ἱστορικὴ του πορεία· καὶ νά ἀναπτύξῃ σύμμετρα τὶς ἠθικές, τὶς πνευματικές καὶ τὶς ὕλικές του δυνάμεις.

Γι' αὐτὸ ἡ "Νέα Δημοκρατία" τοποθετεῖται ἔξω καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὶς δεσμευτικές καὶ παραπλανητικές ἐτικέτες τῆς Δεξιᾶς, τοῦ Κέντρου καὶ τῆς Ἀριστερᾶς. Γιατί ἔννοεῖ σὲ κάθε περίπτωση νά ἔχη ὡς μοναδικὸ γνώμονα τῆς πολιτικῆς τῆς τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους.

2. Ἡ "Νέα Δημοκρατία" πιστεύει στήν κοινοβουλευτικὴ δημοκρατία. Σὲ μιὰ δημοκρατία ὁμως μαχομένη καὶ ὄχι παράλυτη. Σὲ μιὰ δημοκρατία ἱκανὴ νά προστατεύῃ ἀποτελεσματικὰ τὴν ἐλευθερία· καὶ νά ἐξασφαλίσῃ τὴν πρόοδο τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου μέσα σὲ συνθήκες τάξεως καὶ ἀσφαλείας γιὰ τὸν καθένα. Σὲ μιὰ δημοκρατία ποὺ νά συνδυάζει τὴν ἐλευθερία μὲ τὴν τάξη καὶ

τήν τάξη με την κοινωνική δικαιοσύνη. Γιατί δεν μπορεί να υπάρξει ελευθερία χωρίς τάξη, όπως δεν μπορεί να υπάρξει και τάξη χωρίς κοινωνική δικαιοσύνη.

Η "Νέα Δημοκρατία" δεν δέχεται ότι η πολιτική πράξη μπορεί να καταργήσει την δημοκρατική διαδικασία. Γιατί καμμία σκοπιμότης δεν είναι ιερώτερη από το δικαίωμα του πολίτη να καθορίσει την μοίρα του. Στην δημοκρατία ο σκοπός δεν αγιάζει τα μέσα. Η χρησιμοποίηση μέσων-είτε εκ των άνω είτε εκ των κάτω-πού συνιστούν κατάχρηση της ελευθερίας άναιρεί την ίδια την ελευθερία.

Η "Νέα Δημοκρατία" αντιτίθεται προς όλες τις μορφές ολοκληρωτισμού. Αντιτίθεται στον κομμουνισμό, γιατί σάν σύστημα αρνείται την ιερότητα της προσωπικότητας του ανθρώπου, αφού αρνείται τις πολιτικές και ατομικές ελευθερίες του. Αντιτίθεται επίσης σε κάθε είδους δικτατορίες, οι οποίες, εκτός από την κατάργηση της ελευθερίας, οδηγούν με τον τυχοδιωκτισμό τους κατά κανόνα σε συμφορές.

3. Η "Νέα Δημοκρατία" πιστεύει στην κοινωνική δικαιοσύνη. Όπως είπα και προηγουμένως, ιδανική πολιτεία είναι εκείνη που συνδυάζει την ελευθερία με την τάξη και την τάξη με την κοινωνική δικαιοσύνη.

Έχουμε διακηρύξει ότι θεωρούμε όλους τους Έλληνες ίσους όχι μόνο απέναντι του νόμου, αλλά και με ίσα δικαιώματα απέναντι των ευκαιριών που διανοίγει ο πολιτικός, οικονομικός και κοινωνικός βίος. Με άλλους λόγους η "Νέα Δημοκρατία" πιστεύει στην κοινωνική δημοκρατία. Γιατί ταυτίζει την πολιτική ελευθερία με την κοινωνική δικαιοσύνη.

Θά ήταν άχρηστη η ελευθερία χωρίς το δικαίωμα του πολίτη να μετέχει στο έθνικό προϊόν κατά το μέτρο της συμβολής του. Για να υπάρχει πραγματική δημοκρατία πρέπει κάθε πολίτης να είναι απαλλαγμένος από την αγωνία της καθημερινής επιβίωσης. Και αυτό έννοουμε όταν διακηρύσσουμε ότι κάθε πολίτης της χώρας αυτής πρέπει να γίνει εργάτης μαζί και νομέυς της οικονομικής ευημερίας και να αισθάνεται ήσυχος για το μέλλον του και για το μέλλον των παιδιών του.

4. Η "Νέα Δημοκρατία" πιστεύει στην ελεύθερη δημοκρατική οικονομία. Και υπάρχει ελεύθερη οικονομία όταν συνδυάζεται σύμμετρα και δίκαια το συλλογικό με το ατομικό στοιχείο. Την εξισορρόπηση αυτήν εκφράζει η οικονομική φιλοσοφία της "Νέας Δημοκρατίας".

Η οικονομική ανάπτυξη δεν αποτελεί αυτοσκοπό. Αποτελεί προϋπόθεση και μέσο της κοινωνικής προόδου. Ασφαλώς, ο άνθρωπος δεν γίνεται ευτυχέστερος με το να πολλαπλασιάζει διαρκώς τα υλικά του αγαθά. Αντιθέτως πιστεύω ότι ο υλικός ευδαιμονισμός, από την φύση του άκόρεστος, είναι ένα από τα νοσηρά συμπτώματα της καταναλωτικής εποχής μας. Γιατί, όπως λέγει ο Αριστοτέλης, "άπειρος γάρ ή της επιθυμίας φύσις". Και αν δεν αντισταθμισθεί ή τάση αυτή με άλλες, υψηλότερες επιδιώξεις, οι σύγχρονες κοινωνίες θά καταστήσουν άγχώδη τη ζωή τους. Γιατί ή ευτυχία του ανθρώπου εξαρτάται περισσότερο από την ποιότητα της ζωής του, παρά από τον πλούτο που διαθέτει. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι θά πρέπει να χαλαρώ-

σομε την προσπάθεια για την ανύψωση του βιοτικού επιπέδου του λαού μας, και ιδίως των οικονομικά ασθενεστερών τάξεων. Θά πρέπει όμως ή προσπάθεια αυτή νά μή παραμεληή και τό ποιοτικό στοιχείο.

Η οικονομική φιλοσοφία της "Νέας Δημοκρατίας" είναι προσανατολισμένη στό οικονομικό σύστημα πού επικρατεί στις δημοκρατικές χώρες της Εύρώπης μέ τις όποιες συνδεθή-καί θά συνδεθή στενότερα-ή οικονομία μας. Καί, συγκεκριμένα, ή παράταξη μας πιστεύει στόν δημιουργικό ζήλο του ατόμου, στόν ελεύθερο συναγωνισμό, πού έντεινει τις ικανότητες και πολλαπλασιάζει τόν παραγωγικό μόχθο. Όπως όμως ή αναρχία καταργεί την αληθινή ελευθερία, έτσι και ή άσυδοσία στόν ελεύθερο ανταγωνισμό κλονίζει τις βάσεις όχι μόνο της οικονομικής, αλλά και της κοινωνικής ζωής μιās χώρας.

Γι' αυτό ή "Νέα Δημοκρατία" πρεσβεύει ότι ή Πολιτεία οφείλει νά παρεμβαίη για νά εξισορροπή τις οικονομικές και κοινωνικές αντιθέσεις και νά περιορίξη τις άνισότητες. Καί πέραν αυτού, ν' αναπληρώη την ιδιωτική πρωτοβουλία όπου λόγοι οικονομικοί και κοινωνικοί τό επιβάλλουν.

5. Η "Νέα Δημοκρατία" πιστεύει στην ειρηνική διαβίωση των λαών. Καί καταδικάζει κάθε πράξη βίας και άθαιρεσίας. Υποστηρίζει τή συμμετοχή της χώρας μας στους διεθνείς οργανισμούς πού έχουν ως σκοπό τήν κατοχύρωση της ειρήνης. Υποστηρίζει όμως παράλληλα τήν ανάγκη νά εξοπλισθούν οι οργανισμοί αυτοί μέ δικαίωμα κυρώσεων για νά μπορούν πράγματι νά προστατεύουν τήν ειρήνη του κόσμου.

Η "Νέα Δημοκρατία" πιστεύει στην αναγκαιότητα των σχέσεων καλής γειτονίας· γι' αυτό και προωθεί τήν ιδέα της Διαβαλκανικής συνεργασίας. Λυπάται δέ γιατί ύπαιτιότητα της Τουρκίας οι Έλληνο-τουρκικές σχέσεις διέρχονται επικίνδυνη κρίση.

Η "Νέα Δημοκρατία" πιστεύει ότι ή θέση της Ελλάδος είναι στη δημοκρατική Δύση, μέ τήν όποία από μακρού χρόνου έχει συνδεθή πολιτικά, οικονομικά και άμυντικά. Καί υποστηρίζει τήν οργανική ένταξη της χώρας μας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες.

Μέσα στόν χώρο της Εύρώπης ή Ελλάς, διατηρώντας τά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, μπορεί νά επιταχύνη τήν οικονομική και κοινωνική της ανάπτυξη. Νά ενισχύση τούς δημοκρατικούς της θεσμούς και τήν έθνική της ασφάλεια. Γι' αυτό και ή "Νέα Δημοκρατία" πιστεύει ότι ή ένταξη της Ελλάδος σέ μιάν πολιτικά ένοποιημένη Εύρώπη θά έπηρεάση αποφασιστικά και εύρηνικά τό μέλλον του λαού μας.

6. Η "Νέα Δημοκρατία" πιστεύει στις πολιτιστικές δυνατότητες της χώρας μας. Η πολιτική πράξη οφείλει νά μήν εξαντληται στην αντιμετώπιση μόνο των επικαιρικών προβλημάτων· πρέπει νά δημιουργή και τήν ύποδομή για τήν διαρκή πνευματική προαγωγή και τήν πολιτιστική άκτινοβολία του Έθνους. Όργανο της μακρόπνοης αυτής πολιτικής είναι ή Παιδεία και γενικότερα ή φροντίδα για τήν νεότητα. Η Παιδεία είναι αυτή πού διαπλάθει ελεύθερους ανθρώπους και δημοκρατικούς πολίτες, ικανούς νά συμβάλλουν στην προαγωγή της χώρας.

“Η “Νέα Δημοκρατία” πιστεύει ότι οι πνευματικές και πολιτιστικές αξίες είναι εκείνες που θα τοποθετήσουν μονιμότερα και υψηλότερα τη θέση της Ελλάδος στη διεθνή κοινωνία. Οι αιώνες έχουν αποδείξει τον δυναμισμό του ελληνικού πνεύματος. Στη σωστή Παιδεία και στον ενθουσιασμό της νέας γενεάς εναπόκειται να δημιουργήσουν μία Ελλάδα, που θα εύτυχη στο έσωτερικό και θα άκτινοβολή πνευματικά στο έξωτερικό.

“Η Πολιτεία όφειλει να βοηθήση ήθικά και υλικά τη νέα γενεά. Όφειλει όμως και αυτή να συλλάβη όρθά την αποστολή της. Γιατί κανένα μέτρο της Πολιτείας δεν μπορεί να αποδώση αν δεν αξιοποιηθή από εκείνους που άφορα.

‘Αγαπητοί φίλοι!

“Η “Νέα Δημοκρατία” μέ δεση σαφήνεια διεκήρυξε τις αρχές αυτές, μέ τόση συνέπεια τις εφήρμοσε στην πράξη. Άλλοι όμιλητές θα σας δώσουν την άκριβη κατά τομείς εικόνα της μετουσιώσεως των αρχών στο κυβερνητικό έργο. Έγώ, θα περιορισθώ να ύπογραμμίσω ότι αν δεν ύπήρχε ή βαθειά προσήλωση και ή ειλικρινής πίστη στις αρχές αυτές, αν δεν ύπήρχε σταθερή πορεία πλειύσεως, θα μπορούσαμε να είχαμε συντριβή μέσα στις Συμπληγάδες των φοβερών έσωτερικών και έξωτερικών δυσκολιών, που έκληρονομήσαμε.

“Όπως γνωρίζετε, ή “Νέα Δημοκρατία” απέτρεψε τον εμφύλιο σπαραγμό και άποκατέστησε άνάδυνα τη δημοκρατία. Έδωσε στη χώρα ένα καινούργιο και προοδευτικό Σύνταγμα, που επιτρέπει, παρά τις ύπονομείσεις, να λειτουργή όμαλά ή Πολιτεία. Σπάνια ή Ελλάδα έκυβερνήθηκε τόσο δημοκρατικά όσο σήμερα. Έβγαλε την χώρα από την διεθνή άπομόνωση και της άνοιξε νέους όρίζοντες. Άνεσυνέταξε τις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας, τις έξώπλισε και τις κατέστησε την άσπίδα του Έθνους. Έθεσε υπό έλεγχο την οικονομία μας και της έδωσε την ώθηση για περαιτέρω ανάπτυξη. Έφήρμοσε τέλος μία ριζοσπαστική εκπαιδευτική και κοινωνική πολιτική που θα δόση πλούσιους καρπούς στο μέλλον.

Γιά να έκτιμηθούν όλα αυτά θα πρέπει να ληφθούν ύπ’ όψη οι δυσμενείς συνθήκες, διεθνείς και έσωτερικές, υπό τις όποιες έπραγματοποιήθηκαν. Και θα πρέπει να συγκριθούν μέ όσα συμβαίνουν αυτή τη στιγμή σε άλλες χώρες και μέ όσα συνέβαιναν στη χώρα μας κατά τό παρελθόν.

“Η Κυβέρνηση δεν ισχυρίζεται βέβαια, ότι έκαμε θαύματα. Γιατί αυτά μόνο ή Άντιπολίτευση τά ύπόσχεται. Ούτε διεκδικεί τό άλάθητο, γιατί αυτό είναι έξω από τον χώρο της πολιτικής. Διεκδικεί όμως την τιμή ότι, στά δίομνη χρόνια που κυβερνά ή “Νέα Δημοκρατία” έπραξε ότι ήταν ανθρώπινως δυνατό για να έπανορθώση άπειρα λάθη και παραλείψεις, που συσσωρεύθηκαν τόσο από τό παλαιό όσο και από τό πρόσφατο παρελθόν. Ούτε άρνείται την κριτική όταν είναι καλόπιστη. Καταγγέλει όμως ως δημαγωγικές τις επικρίσεις που είναι κακόπιστες και τόσο άντιφατικές ώστε να αυτοαναιρούνται. Γνωρίζετε ότι μας κατηγορούν πότε ότι πάμε πολύ άριστερά, και πότε ότι πάμε πολύ δεξιά, πότε ότι έρωτοτροπούμε μέ τον σοσιαλισμό και πότε ότι ύποστηρίζομε τον καπιταλισμό. Και μόνη όμως ή άντι-

φατικότης τῶν κατηγοριῶν αὐτῶν ἀποδεικνύει ὅτι ἀκολουθοῦμε μέ συνέπεια καί σταθερότητα τόν σωστό δρόμο-τόν δρόμο τοῦ μέτρου καί τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος.

Ἄποδεικνύει ὁμως συγχρόνως καί τήν ὑποκρισία πού ἐπικρατεῖ στή δημοσία μας ζωή. Ἐτσι, τά κατάλοιπα τῆς χούντας μᾶς ἐλέγχουν γιατί δέν ἐθεραπεύσαμε ἀκόμη τίς πληγές πού ἀνοιξαν οἱ ἴδιοι στό σῶμα τῆς Ἑλλάδος. Οἱ δέ ἀντίπαλοί μας ἐμφανιζόμενοι κατ' ἀντιδιαστολήν πρός τή "Νέα Δημοκρατία" ὡς δημοκρατική παράταξη, περιλαμβάνουν ὡστόσο σ' αὐτήν καί τήν κατ' ἐξοχίαν ἀντιδημοκρατική Ἄκρα Ἀριστερά.

Ἄγαπητοί φίλοι-στελέχη τῆς "Νέας Δημοκρατίας"!

Ἡ ἔντυπη διακήρυξη τῶν ἰδεολογικῶν μας ἀρχῶν ἀπεδίξε στόν ὁμιλοῦντα, ὡς ἰδρυτή τῆς "Νέας Δημοκρατίας", τό δράμα μιᾶς υπερήφανης καί εὐτυχισμένης Ἑλλάδος. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅλοι ἐμπνεόμαστε ἀπό τό δράμα αὐτό. Γιά νά τό κάνουμε ὁμως πραγματικότητα θά πρέπει νά σφυρηλατήσωμε τή συνοχή μας· καί νά ἐπισπεύσωμε τήν ὀργάνωση τοῦ κόμματος μας. Ἐτσι καί μόνο ἡ "Νέα Δημοκρατία" θά εἶναι σέ θέση νά ἐκπληρώσῃ τήν ἐθνική της ἀποστολή· καί νά δικαιώσῃ τήν ἐμπιστοσύνη μέ τήν ὁποία τήν περιβάλλει-ἀσφαλῶς δια μακρόν-ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Το κείμενο, με την ομιλία του ιδρυτή και προέδρου τότε της ΝΔ, Κωνσταντίνου Καραμανλή, είναι από σάρωση των πρακτικών από το προσυνέδριο της ΝΔ στη Χαλκιδική που διεξήχθη 1 – 4 Απριλίου 1977.

ΟΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, *Πρόεδρος του Κόμματος
Πρωθυπουργός*

Ἀγαπητοί φίλοι,

Μέ ιδιαίτερη ικανοποίηση καί θά ἔλεγα μέ συγκίνηση προσέρχομαι σήμερα στό Α' Συνέδριο τῆς "ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,,. Γιατί μέ τό Συνέδριο αὐτό πραγματοποιεῖται παληά καί μόνιμη ἐπιθυμία μου: Νά ὀργανωθεῖ δημοκρατικά τό Κόμμα. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ὀργάνωση αὐτή θά ἀποτελέσει ἐγγύηση γιά τήν μακροδιότιητα καί τήν συνοχή τοῦ Κόμματός μας, ἀφοῦ ὁ σεβασμός τῆς ἀρχῆς τῆς πλειοψηφίας καί τῆς πολιτικῆς του φιλοσοφίας, θά προσδιορίζουν τήν πορεία του στό μέλλον.

Ἡ πρωτοβουλία πού ἀναλαμβάνει σήμερα ἡ "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, εἶναι πράγματι ἱστορική, ὄχι μόνον γιά τό Κόμμα μας, ἀλλά γενικώτερα γιά τόν τόπο. Γιατί κάνει πράξη αὐτό πού ἐπί 150 χρόνια ἀποτελοῦσε στήν Ἑλλάδα προσδοκία ἀπραγματοποίητη. Καί γιατί δίνει τό παράδειγμα γιά τήν δημιουργία πολιτικῶν Ὀργανισμῶν δημοκρατικά συντεταγμένων, στή θέση τῶν βραχυθύδιων προσωπικῶν Κομμάτων.

Ἀγαπητοί φίλοι,

Ἡ πολιτική φιλοσοφία τῆς "ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,, ἔχει σάν βασικό σκοπό τήν συσπείρωση ὅλων τῶν Ἑλλήνων στήν οἰκοδόμηση μιᾶς δημοκρατίας, θεμελιωμένης στό σεβασμό τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καί τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καί ἱκανῆς νά προστατεύσει τήν ἠθική καί ὕλική ἐλευθερία τῶν πολιτῶν τῆς.

Καί αὐτή ἡ φιλοσοφία τῆς, προσηλωμένη στό πάγια συμφέροντα τοῦ ἔθνους, προλαμβάνει ἕνα διανγές, ὅσο καί θετικό περιεχόμενο πού ἀποτυπώνεται στίς ἀκόλουθες κατευθυντήριες γραμμές:

1) Ἡ "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, πιστεύει στήν ἰδέα τοῦ ἔθνους. Ἀναγνωρίζει καί δέχεται, ὅτι: Τό ἔθνος παραμένει τό φυσιολογικό πλαίσιο τῆς ζωῆς τοῦ ἀτόμου. Κανένα πρόσωπο καί κανένας σχηματισμός δέν καταξιώνεται ἠθικά, πολιτικά καί πολιτιστικά ἔξω ἀπό τά ἔθνικά πλαίσια.

Ἡ ἐθνική συνείδηση εἶναι συνείδηση μιᾶς ἀποστολῆς. Ἐμπνέει τά ἀτόμα καί τά παρακινεῖ νά μοχθήσουν γιά τήν πρόοδο καί τήν ἀνεξαρτησία τῆς πατρίδος τους καί νά τήν ὑπερασπιστοῦν ἀκόμα καί μέ θυσία τῆς ζωῆς τους.

Ἡ "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, ἐμπνέεται καί παραδειγματίζεται ἀπό τά λαμπρά πολιτιστικά πρότυπα, πού ἐδημιούργησε ὁ ἑλληνικός πολιτισμός, κατά τήν διαδρομή τῶν αἰώνων. Ἡ οὐσία τῆς πολιτικῆς τῆς φιλοσοφίας εἶναι ἑλληνική· καί συνδιάζει τήν ὑγεία παράδοση μέ ὅ,τι καλύτερο ἔχει νά μάς προσφέρει ἡ σύγχρονη σκέψη.

Ἡ "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, θεωρεῖ πρωταρχικό χρέος τῆς τήν διασφάλιση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καί τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας. Πιστεύει, ὅτι τό ἑλληνικό ἔθνος μόνον ἐλεύθερο, ἀνεξάρτητο καί κυρίαρχο μπορεῖ νά συνεχίσει τήν ἱστορική του πορεία καί νά καλλιεργεῖ τόν ἔθνικό του πολιτισμό. Ἡ ἐθνική ἀνεξαρτησία ἄλλωστε ἀποτελεῖ προϋπόθεση τῆς δημοκρατίας. Ὑπῆρξαν ἀσφαλῶς καί ὑπάρχουν χώρες ἀνεξάρτητες χωρίς δημοκρατία, ἀλλά δέν ὑπῆρξαν ποτέ καί δέν θά ὑπάρξουν χώρες δημοκρατικές, χωρίς ἐθνική ἀνεξαρτησία.

2. Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, πιστεύει στη *είρηνική συμβίωση των λαών*. Καταδικάζει κάθε πράξη βίας και αθαιρεσίας. Κάθε μορφή έπεμβάσεως στις εσωτερικές υποθέσεις άλλων χωρών. Και είναι άνευφυλάκτα υπέρ της συμμετοχής της Ελλάδος στους Διεθνείς Όργανισμούς, που έχουν ως άποστολή την κατοχύρωση της ειρήνης. Υποστηρίζει όμως παράλληλα την ανάγκη να όπλιστούν οι Όργανισμοί αυτοί με την έξουσία της έπιβολής κυρώσεων, για να μπορέσουν να προστατεύσουν άποτελεσματικά τον διεθνή νόμο.

Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, πιστεύει, ότι κανένας λαός δέν θέλει τον πόλεμο. Γι' αυτό και θεωρεί την έλευθερία, έθνική και πολιτική, βασικό παράγοντα για την εδραίωση της παγκόσμιας ειρήνης. Γιατί μόνον υπό συνθήκες έλευθερίας μπορούν οι λαοί να εκδηλώσουν την ειρηνόφιλη θέλησή τους και να έπηρεάσουν την πολιτική των Κυβερνήσεών τους.

Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, πιστεύει, ότι ή θέση της Ελλάδος είναι στον Δυτικό κόσμο με τον όποιο από μακρού έχει συνδεθεί πολιτικά, οικονομικά και άμυντικά. Υπερασπίζεται τά ίδια με αυτόν ιδεώδη. Και έχει την ίδια πολιτική φιλοσοφία με όλες τις δημοκρατικές χώρες, που τόν άπαρτίζουν. Η θέση όμως αυτή δέν έμπόδισε την Ελλάδα να αναπτύξει σχέσεις φιλικές με όλους τους λαούς και ιδιαίτερα με τον Άραβικό κόσμο και τους γείτονές της. Η Ελλάς προωθεί στή Βαλκανική την ιδέα της πολυμερούς συνεργασίας, που θά προαγάγει τά συμφέροντα των λαών της και θά προστατεύσει την ειρήνη της περιοχής.

Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, έπεδίωξε και έπέτυχε την οργανική ένταξη της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Γιατί πιστεύει στην ιδέα της Ννωμένης Εύρώπης, και θέλει να συμβάλει στην πραγματοποίησή της. Άλλά και γιατί πιστεύει, ότι στο χώρο της Κοινότητας ή χώρα μας, διατηρώντας τά έθνικά της χαρακτηριστικά, θά έπιταχίνει την οικονομική και πολιτιστική της ανάπτυξη. Θά κατοχυρώσει τους δημοκρατικούς της θεσμούς. Θά ενισχύσει την έθνική της ανεξαρτησία. Και θά έχει λόγον, όχι μόνον για τή δική της τύχη, αλλά και για την πορεία της Εύρώπης, άφου θά έπηρεάζει με την ψήφο της τις αποφάσεις της Κοινότητας.

3. Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, πιστεύει στην Κοινοβουλευτική Δημοκρατία. Σέ μία δημοκρατία όμως μαχομένη και όχι παράλυτη. Σέ μία δημοκρατία ικανή να προστατεύει άποτελεσματικά την έλευθερία και την πρόοδο του κοινωνικού συνόλου. Σέ μία δημοκρατία, που να συνδυάζει την έλευθερία με την τάξη και την τάξη με την κοινωνική δικαιοσύνη. Γιατί δέν μπορεί να υπάρξει έλευθερία χωρίς τάξη, όπως δέν μπορεί να υπάρξει και τάξη χωρίς κοινωνική δικαιοσύνη.

Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, δέν δέχεται, ότι μπορεί να υπάρχουν οικονομικοί και κοινωνικοί στόχοι, για την έπίτευξη των οποίων αξίζει να θυσιαστούν οι δημοκρατικές έλευθερίες. Καμμία σκοπιμότητα δέν είναι ιερότερη από τό δικαίωμα του πολίτη να άποφασίζει ο ίδιος για την μοίρα του. Δέν δέχεται όμως έξ ίσων ή "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, την κατάχρηση της έλευθερίας, που ύπονομεύει την δημοκρατία και τελικά την άποσυνθέτει. Η δημοκρατία προϋποθέτει έλεύθερο και άυτοπειθαρχούμενο πολίτη. Γιατί ή δημοκρατία δέν έπιβάλλεται. Η δημοκρατία βιώνεται. Και πρέπει να γίνεται πράξη στην καθημερινή ζωή του πολίτη. Προϋποθέτει τον σεβασμό της άρχης της πλειοψηφίας και του νόμου. Και άν σήμερα ή δημοκρατία δοκιμάζεται, αυτό κυρίως όφειλεται στην κατάχρηση της έλευθερίας, που μέ τόση γενναιοφροσύνη προσφέρει ή δημοκρατία σε όλους τους πολίτες.

Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, άντιτίθεται σε όλες τις μορφές του όλοκλη-

ρωτισμού. 'Αντιτίθεται στον Κομμουνισμό, γιατί θεωρεί προϋπόθεση της εφαρμογής του προγράμματός του την κατάργηση της δημοκρατίας. Γιατί αρνείται την ιερότητα της προσωπικότητας του ανθρώπου, αφού το αφαιρεί μαζί με τις ελευθερίες του την χαρά και την έλπιδα, της προσωπικής δημιουργίας.

'Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, αντιτίθεται εξ ίσων σε κάθε είδος δικτατορίας. Γιατί οι τυραννίες, εκτός από την κατάλυση της ελευθερίας, οδηγούν με τον τυχοδιωκτισμό τους κατά κανόνα σε συμφορές.

'Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, απορρίπτει την θεωρία του ταξικού Κόμματος, που οδηγεί στην έθνική αποσύνθεση. 'Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, δέν εκπροσωπεί τα συμφέροντα όρισμένης κοινωνικής τάξεως. 'Εκπροσωπεί εκείνους, που την ακολουθούν και που προέρχονται από όλες τις τάξεις του ελληνικού λαού, για τό σύνολον του όποιου και αγωνίζεται.

'Αδέσμευτη από δογματισμούς και μεσοιανισμούς ή "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, διατηρεί την δυνατότητα να προσφεύγει στις προσφορότερες κάθε φορά λύσεις, ακόμα και τις πιο ριζοσπαστικές, που ύπαγορεύονται από τά συμφέροντα του 'Εθνους. Γι' αυτό και δέν εντάσσεται στο άνεδαφικό και παραπλανητικό σχήμα Δεξιά - Κέντρο - 'Αριστερά. Μέσα στο αυθαίρετο αυτό σχήμα δέν ύπάρχει παρά μία ούσιαστική διάκριση. 'Ο διαχωρισμός των Κοιμμάτων σε δημοκρατικά και όλοκληρωτικά. Οι διαφορές μεταξύ των περισσότερων δημοκρατικών Κοιμμάτων είναι, ή άσήμαντες, ή και τεχνικές, που ύπαγορεύονται από την ανάγκη να δικαιολογήσουν την παρουσία τους στον πολιτικό στίβο. 'Αλλά και οι διαφορές τους, όπου ύπάρχουν, περιορίζονται κυρίως στην έκταση του κρατικού παρεμβατισμού, τον όποιον όμως κατ' άρχην όλοι αποδέχονται.

④ 'Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, αποβλέπει στην κοινωνική δικαιοσύνη. Πιστεύει, ότι ή δημοκρατία δέν μπορεί να έδραιωθεί και να λειτουργήσει όμαλά και αποδοτικά χωρίς κοινωνική δικαιοσύνη.

'Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, θεωρεί όλους τους 'Ελληνες ίσους, όχι μόνον απέναντι του νόμου, αλλά και απέναντι των ευκαιριών που διανοίγει ό πολιτικός, οικονομικός και κοινωνικός βίος. 'Ο κάθε πολίτης πρέπει να συμμετέχει στην κατανομή του έθνικού προϊόντος κατά τό μέτρον της συμβολής του στη δημιουργία του. Για να έχει ούσιαστικό περιεχόμενο ή δημοκρατία πρέπει κάθε πολίτης να είναι άπαλλαγμένος από την αβεβαιότητα για τό μέλλον, εξασφαλίζοντας μόνημ ύπασοχόληση, δίκαιη άμοιβή του μόχθου του και πλήρη ασφάλιση για τό μέλλον αυτού και των παιδιών του.

'Όταν ένας λαός δέν μπορεί να επιτύχει την κοινωνική δικαιοσύνη στα πλαίσια της δημοκρατίας, κλονίζεται ή εμπιστοσύνη του στην 'Ιδέα της δημοκρατίας. Και τότε κερδίζει έδαφος ή προπαγάνδα των όλοκληρωτικών κινημάτων, που προσπαθούν να πείσουν τον λαόν ότι, άν αποδεχθεί να θυσιάσει τις ελευθερίες του, θα τον οδηγήσουν σε κάποια γή της επαγγελίας. 'Αλλά ή κατάργηση της ελευθερίας του δέν πρόκειται να τον οδηγήσει στην βελτίωση του βιοτικού του επιπέδου. 'Αντίθετα. Στη δουλειά του θα προσθέσει και την στέρηση, γιατί, όπως απέδειξε ή πράξη, τά όλοκληρωτικά καθετώτα ύστερούν σε ανάπτυξη έναντι των δημοκρατικών. 'Εξ άλλων όταν ένας λαός εύρίσκεται στο έλεος μιας αυθαίρετης εξουσίας, χάνει την δυνατότητα να καταστήσει σεβαστά τά δικαιώματά του, με την ελεύθερη κριτική και την συνδικαλιστική του δράση.

⑤ 'Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, πιστεύει στην ελεύθερη δημοκρατική οικονομία. Γιατί ή πείρα έχει αποδείξει την ικανότητά της να βελτιώνει σταθερά τό βιοτικό επίπεδο του λαού. Προϋπόθεση ανάπτυξεως μιας

ελεύθερης οικονομίας είναι η συνεχής αύξηση της αγοραστικής δυνάμεως των μεγάλων λαϊκών στρωμάτων, δεδομένου, ότι η μαζική παραγωγή προϋποθέτει την μαζική κατανάλωση. Συμβαίνει μάλιστα στις Δυτικές οικονομίες, η αγοραστική δύναμη του πληθυσμού να αυξάνει ταχύτερα από την παραγωγή του. Και αυτή είναι η βασική αιτία του πληθωρισμού. Ο πληθωρισμός είναι κυρίως προϊόν της υπερκαταναλώσεως και γι' αυτό δεν μπορεί να καταπολεμηθεί χωρίς την κατανόηση και την σύμπραξη όλων των πολιτών.

Πιστεύει όμως παράλληλα η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ", ότι η οικονομική ελευθερία δεν μπορεί να είναι απεριόριστη. Πρέπει να συνδυάζει το άτομικό με το κοινωνικό συμφέρον. Και αυτήν ακριβώς την εξισορρόπηση εκφράζει η οικονομική της φιλοσοφία.

Η οικονομική ανάπτυξη δεν αποτελεί αυτοσκοπό, αλλά προϋπόθεση και μέσον της κοινωνικής προόδου. Ασφαλώς ο άνθρωπος δεν γίνεται ευτυχέστερος με την συνεχή συσσώρευση υλικών αγαθών. Αντίθετα, ο υλικός ευδαιμονισμός, από την φύση του άκροστος, είναι ένα από τα υγιεινά συμπτώματα της εποχής μας και αιτία της πολύμορφης κρίσεως που επικρατεί κυρίως στις ανεπτυγμένες χώρες. Και αν δεν αντισταθμισθεί από άλλες υψηλότερες πνευματικές επιδιώξεις, οι σύγχρονες Κοινωνίες θα καταστήσουν άγχώδη τη ζωή τους. Γιατί η ευτυχία του ανθρώπου εξαρτάται περισσότερο από την ποιότητα της ζωής του, παρά από τον πλούτο που διαθέτει. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει, ότι πρέπει να χαλαρωθεί η προσπάθεια για την ανύψωση του βιοτικού επιπέδου του λαού μας και ιδίως των ασθενεστέρων τάξεων. Θά πρέπει όμως η προσπάθεια αυτή να μη παραμελεί και το ποιοτικό στοιχείο.

Η οικονομική φιλοσοφία της "ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ", είναι προανατολισμένη στα οικονομικά συστήματα, που επικρατούν στις δημοκρατικές χώρες της Εύρωπης, με τις όποιες συνδέεται ήδη στενά η οικονομία μας. Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ", πιστεύει στο δημιουργικό ζήλο του ατόμου, που εντείνει τις ικανότητές του και πολλαπλασιάζει την παραγωγικότητά του. Πιστεύει όμως παράλληλα, ότι, όπως η анаρχία καταργεί την ελευθερία, έτσι και η αυθουσία στον ελεύθερο συναγωνισμό κλονίζει τις βάσεις, όχι μόνον της οικονομικής, αλλά και της κοινωνικής ζωής μιάς χώρας. Γι' αυτό η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ", προσδύει, ότι το κράτος όφειλε παρεμβαίνον να εξισορροπεί τις οικονομικές και κοινωνικές αντιθέσεις. Να περιορίζει τις ανισότητες και να αναπληρώνει την ιδιωτική πρωτοβουλία, εκεί όπου λόγοι οικονομικοί και κοινωνικοί τό επιβάλλουν.

6. Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ", πιστεύει στις πολιτιστικές δυνατότητες της χώρας. Η πολιτική πράξη όφειλε να μη εξαντλείται στην αντιμετώπιση μόνον των τρεχόντων προβλημάτων. Πρέπει να δημιουργεί και την αναγκαία ύποδομη για την διαρκή πνευματική ανέλιξη και την πολιτιστική ακτινοβολία του Έθνους. Όργανο της μακρόπνοης αυτής πολιτικής είναι η παιδεία και γενικότερα η φροντίδα για τη νεότητα. Η παιδεία είναι αυτή που διαπλάθει ελεύθερους ανθρώπους και δημοκρατικούς πολίτες, ικανούς να συμβάλουν στην προαγωγή της χώρας. Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ", πιστεύει, ότι οι πνευματικές και πολιτιστικές αξίες είναι εκείνες, που θά τοποθετήσουν μονιμότερα και ψηλότερα την θέση της Ελλάδος στην διεθνή κοινωνία. Οι αιώνες έχουν αποδείξει τον δυναμισμό του ελληνικού πνεύματος. Στη σωστή παιδεία και τον ένθουσιασμό της νέας γενεάς έναπόκειται να δημιουργήσουν μιά Ελλάδα που θά εϋημερει τό έσωτερικό και θά ακτινοβολεί πνευματικά στο έξωτερικό.

Η ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα μάς ανοίγει και στον τομέα

αυτό καινούργιες προοπτικές. Ειδικότερα στους νέους μας προσφέρει μεγάλες δυνατότητες για την προσωπική τους προκοπή. Άλλα τους προσφέρει προπαντός ένα ιδανικό. Νά μετάσχουν στην σταυροφορία για την Ένωμένη Εύρωπη και δι' αυτής στην αναμόρφωση της σύγχρονης ζωής. Οί μαρξιστικές, ή οί φασιστικές θεωρίες είναι ξεπερασμένες και δέν αποτελούν πλέον ιδανικά. Δοκιμάστηκαν στην πράξη και οδήγησαν σέ άποτελέσματα αντίθετα από εκείνα πού διεκήρυξαν. Και αυτοί πού έπιμένουν νά τίς άκολουθούν δέν είναι όπωσ νομίζουν προοδευτικοί αλλά καθυστερημένοι.

Άγαπητοί φίλοι,

Ή "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, μέ όση σαφήνεια διεκήρυξε τίς άρχές πού σάς ανέπτυξα, μέ τόση συνέπεια τίς έφήρμοσε στην πράξη. Άλλοι όμιλητές θά σάς δώσουν την πλήρη εικόνα τού κυβερνητικού έργου. Έγώ θά περιορισθώ νά σάς δώσω μερικά βασικά χαρακτηριστικά του.

Ή "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, απέδειξε μέ τό έργο της, ότι είναι Κόμμα βαθύτατα δημοκρατικό. Γιατί όχι μόνον άποκατέστησε τή δημοκρατία αλλά και την λειτουργήσε κατά τρόπο ύποδειγματικό. Κατά τρόπο, πού δέν λειτουργήσε ποτέ στόν τόπο μας. Για νά δεσφωθεíte περί αυτού δέν έχετε παρά νά ανατρέξετε στην ιστορία μας. Θά διαπιστώσετε τότε, ότι στόν τόπο μας οί περίοδοι δημοκρατικής ομαλότητας ύπήρξαν φωτεινά διαλείμματα μέσα σέ μιá σκοτεινή άλληλοχία από πολιτικές και έθνικές κρίσεις. Έκείνοι πού άμφισβητούν την άλήθεια αυτή, ή άπώλεσαν την μνήμη τους, ή διαστρέφουν την έννοια της δημοκρατίας.

Ή "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, απέδειξε σέ όλους τούς τομείς της έθνικής μας ζωής, ότι είναι Κόμμα προοδευτικό.

● *Και πρώτα στόν πολιτικό τομέα.* Άφού άποκατέστησε άνώδυνα την δημοκρατία έδωσε λύση στό Πολιτειακό, πού δίχαζε και ταλαιπωρούσε τό Έθνος επί 60 χρόνια. Νομιμοποίησε τό Κ.Κ.Ε., για νά ομαλοποιήσει την πολιτική μας ζωή και νά ευθυγραμμισθεί μέ τίς δημοκρατίες της Δύσεως. Άγνόησε τά πάθη και τίς προκαταλήψεις τού παρελθόντος, για νά δημιουργήσει ένα καινούριο και υγιές πολιτικό κλίμα στόν τόπο μας. Καθιέρωσε την Δημοτική, πού και αυτό επί 10ετίες ταλαιπωρούσε την παιδεία μας και δυσχέρανε την πνευματική ανάπτυξη τού λαού μας. Τέλος μέ την Εύρωπαϊκή της πολιτική απέδειξε, ότι έκφράζει τό μέλλον και γίνεται φορέας καινούργιων έθνικών οραματισμών. Οί αντίπαλοί μας πού θέλουν νά εμφανίζονται προοδευτικότεροι από έμάς, επί μισό αιώνα δέν έκαναν γύρω από τά θέματα αυτά παρά θορυβώδη φιλολογία χωρίς νά τολμήσουν νά τά αντιμετώπισουν πολιτικά. Έξ άλλου μέ την άντιευρωπαϊκή τους πολιτική άποδεικνύουν ότι είναι όπαδοί τού μικροελλαδισμού και άρνηταί της άλλαγής την όποίαν έν τούτοις έπαγγέλλονται.

● *Δεύτερο, στόν οικονομικό τομέα:* Παράλληλα μέ την έντονη και έπιτυχή προσπάθεια για την ανάπτυξη της οικονομίας μας ή "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, έλαβε όρισμένα μέτρα, πού δίνουν τόν χαρακτήρα της οικονομικής της φιλοσοφίας. Έκανε και στόν τομέα αυτόν παρεμβάσεις τολμηρές στά πλαίσια πάντοτε της ελεύθερης οικονομίας, πού πιστεύει και πού ίσχυει σέ όλες τίς δημοκρατικές χώρες. Και τίς έκανε, όχι για λόγους δογματικούς, αλλά για τίς επέβαλε οικονομική και κοινωνική ανάγκη. Έτοι κρατικοποίησε την Όλυμπιακή Άεροπορία, τά Διύλιστήρια τού Άσπρούργου, τό συγκρότημα της Έμπορικης Τραπεζής και τίς Άστικές Συγκοινωνίες. Και ίδρυσε σωρεία κρατικών διομηχανιών, όπως οί διομηχανίες Ζαχάρεως, Λιπασμάτων, Πετροχημικών, Πολεμικού Ύλικού και

άλλες. 'Ανέλαβε δέ ευρεία προσπάθεια στον τομέα έρευνών για τον φυσικό πλούτο της χώρας.

● **Τρίτο, στον κοινωνικό τομέα:** 'Η Κυβέρνηση ήσκησε τολμηρή εισοδηματική πολιτική, για να βελτιώσει τό βιοτικό επίπεδο τών λαϊκών τάξεων. 'Η μέση άμοιβή εργασίας, για άμφότερα τά φύλα, αύξηθηκε κατά τήν τελευταία τετραετία, σέ τρέχουσες τιμές κατά 125%. Λαμβανομένου υπ' όψη ότι ό τμάρηθος κατά τήν αυτή περίοδο ηύξηθη κατά 62% ή αύξηση σέ σταθερές τιμές άνήλθε σέ 39%. 'Αποτέλεσμα αυτής τής πολιτικής υπήρξε, ότι ή συμμετοχή του εργατικού εισοδήματος στο έθνικό εισόδημα από 47% πού ήταν τό 1974 άνήλθε τό 1978 σέ 55,5%. 'Εδώ θά πρέπει νά σημειωθεί, ότι στην Κοινή 'Αγορά, για τό ίδιο διάστημα ή αντίστοιχη αύξηση άνήλθε σέ τρέχουσες τιμές σέ 60% και σέ σταθερές τιμές σέ 12,5%. Οί αύξησης δηλαδή πού έδόθησαν στην 'Ελλάδα υπήρξαν υπέρ διπλάσιες από εκείνες πού έδόθησαν στην Κοινή 'Αγορά.

Τό εισόδημα έξ άλλου τής άγροτικής τάξεως αύξηθηκε κατά τήν τετραετία αυτή κατά 72%, μολονότι λόγω κακών καιρικών συνθηκών ή αύξηση τής γεωργικής παραγωγής περιορίστηκε στο 3%. Καί τό εισόδημα αυτό ένισχύεται κάθε χρόνο μέ 45 περίπου δισεκατομμύρια δραχμές, τά όποια επιδιδρύνουν τό κοινωνικό σύνολο. 'Αλλά και πέραν αυτών, μέ τήν ένταξή μας στην Εύρωπαϊκή Κοινότητα εξασφαλίσαμε για τούς άγρότες μας ευρύτερη και μονιμότερη προστασία.

'Από όλα αυτά γίνεται φανερό, ότι τά τελευταία αυτά χρόνια βελτιώθηκε σημαντικά τό εισόδημα όλων τών 'Ελλήνων. Καί αυτό δέν προκύπτει μόνο από τούς άριθμούς. Τό διαπιστώνομε στην καθημερινή ζωή του λαού μας. 'Αν διατυπώνονται παράπονα, αυτό όφειλεται κυρίως στο γεγονός ότι στην καταναλωτική εποχή μας, αυξάνομε τίς ανάγκες μας ταχύτερα από ό,τι αυξάνει τό εισόδημά μας.

● **Τέταρτο, στον εκπαιδευτικό τομέα:** 'Εκτός από τήν καθιέρωση τής δημοτικής ή "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, έπραγματοποίησε τήν εκπαιδευτική μεταρρύθμιση μέ τήν όποία διαρθρώνεται όρθολογικότερα ή παιδεία μας. Διέθεσε για τήν παιδεία, για τό τρέχον έτος, 51 δισεκατομμύρια δραχμές έναντι 13 δισεκατομμυρίων του 1974. 'Ανήγγειρε στην 5ετία 1975 - 1979 11.000 καινούργιες αίθουσες έναντι 4.300 για τήν 10ετία 1965 - 1974. Καί διόρισε, στην ίδια περίοδο, 25.200 εκπαιδευτικούς, έναντι 25.400 στην 10ετία 1965 - 1974. Τέλος ένίσχυσε τήν 'Ανωτάτη Παιδεία μέ τή δημιουργία πολλών νέων Πανεπιστημιακών Σχολών.

'Αγαπητοί φίλοι,

'Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, δέν ισχυρίζεται βέβαια, ότι έλυσε όλα τά προβλήματα, πού άπασχολούν τό λαό μας. Προβλήματα υπάρχουν και θά υπάρχουν, έφ' όσον υπάρχει ζωή, πού είναι δημιουργός προβλημάτων. 'Απόδειξις, ότι ακόμα και οι πιό προηγμένες χώρες έχουν προβλήματα και μάλιστα πιό περίπλοκα από τά δικά μας. Ούτε ισχυρίζεται, ότι δέν έκανε σφάλματα, πού είναι αναπόφευκτα στη λειτουργία κάθε Πολιτείας. Γιατί Πολιτείες ιδανικές δέν υπάρχουν, αφού δέν υπάρχει ιδανική πολιτική. Καί αυτό θά μπορούσε νά τό καταλάβει κάθε καλόπιστος πολίτης άν αναλογισθεί τά σφάλματα πού γίνονται στο μικρό οικογενειακό και επαγγελματικό του κύκλο.

'Αλλά θά μπορούσε νά ρωτήσει κανείς και αυτούς πού συνεχώς και για όλα επικρίνουν τή "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,,. Σέ ποιά περίπτωση έδωσαν οι ίδιοι τό μέτρο τής ικανότητός τους; Καί πότε και πώς συνέβαλαν στην προκοπή αυτού του τόπου για νά γίνουν επιτέλους οι σχετικές συγκρίσεις;

Γιατί η αντίγραφη και η προβολή προγραμμάτων σαηνηνευτικῶν εἶναι εὐκόλη. Δύσκολη εἶναι ἡ πράξη.

Πάντως, τό συμπέρασμα ἀπό ὅσα σᾶς ἐξέθεσα εἶναι, ὅτι ἡ "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, εἶναι Κόμμα δημιουργικό καί συνεπῶς προοδευτικό. Γεγονός πού ἐπιβεβαιώνεται καί ἀπό τό Συνέδριο αὐτό, πού καθιστά τό Κόμμα μας πρωτοπόρο καί στόν ὀργανωτικό τομέα. Ἐμεῖς εἴμαστε προοδευτικοί σέ ἔργα, οἱ ἀντίπαλοί μας σέ λόγια. Καί προπαντός σέ συνθήματα δημαγωγικά, γιατί τοὺς ἀπαλλάσσουν ἀπό τήν ἀνάγκη νά ἔχουν ἔργα καί ιδέες.

Ἡ προσπάθεια συνεπῶς τῶν ἀντιπάλων μας νά ἐμφανίζον τή "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, σάν ἀντιδραστική Δεξιά, ὀφείλεται στή θαθειά ὑποκρισία πού ἐπικρατεῖ στήν πολιτική μας ζωῆ. Καί πού ἐμφανίζει τοὺς κομμουνιστάς σάν δημοκράτες, τό Λαϊκό Μέτωπο σάν παράταξη δημοκρατική, τοὺς νομιμόφρονες πολίτες σάν φασίστες, τοὺς ἀναρχικούς σάν δημοκρατικούς πολίτες, τοὺς χουντικούς σάν ἐθνικόφρονες καί οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ἄλλά τήν θέση τῶν Κομμάτων στήν πολιτική ζωῆ μιᾶς χώρας δέν τήν καθορίζουν οἱ ἀντίπαλοί τους. Τήν προσδιορίζουν οἱ ἀρχές τους, οἱ πράξεις τους καί ἡ σύνθεσή τους. Καί μέ τά κριτήρια αὐτά ἡ "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, θά μπορούσε νά χαρακτηριθεῖ σάν ριζοσπαστικός φιλελευθερισμός, πού εὐρίσκεται μεταξὺ τοῦ παραδοσιακοῦ φιλελευθερισμοῦ καί τοῦ δημοκρατικοῦ σοσιαλισμοῦ. Οἱ ἀντίπαλοί μας συνεπῶς καί ὄχι ἡ "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, εὐρίσκονται σέ ἰδεολογική σύγχυση, συνωθούμενοι στό χώρο τῆς Ἀριστεράς, χωρὶς νά μπορούν νά προσδιορίσουν τήν μορφή καί τήν ἔκταση τοῦ ἀριστερισμοῦ τους.

Ἄγαθητοί φίλοι,

Ἡ γενική κατάσταση τῆς χώρας εἶναι καλή, τόσο σέ σύγκριση μέ τό παρελθόν, ὅσο καί σέ σύγκριση μέ ἄλλες χώρες. Ἐχομε πολιτική σταθερότητα, κοινωνική γαλήνη καί πρόοδο οἰκονομική. Καί χάρις στίς Ἐνοπλες Δυνάμεις μας ἀσφάλεια ἐθνική. Μέ ἐξαίρεση τόν πληθωρισμό, γιά τόν ὀποιο ὄλοι εὐθινόμαστε, οἱ ἄλλοι δείκτες τῆς οἰκονομίας μας εἶναι καλύτεροι ἀπό τίς περισσότερες χώρες τῆς Εὐρώπης. Ἐξ ἄλλου τό κατά κεφαλὴν εἰσόδημα στήν Ἑλλάδα ἐφθασε τά 3.400 δολλάρια, ἐναντι 2.160 τοῦ 1974. Καί εἶναι τό ὑψηλότερο τῆς Βαλκανικῆς καί μάλιστα μέ σημαντική ἀπόσταση ἀπό τίς ἄλλες χώρες.

Ἡ κατάσταση αὐτή μπορεί νά γίνει καλύτερη, ὀπως μπορεί νά γίνει καί χειρότερη. Καί αὐτό θά ἐξαρτηθεῖ ἀπό τήν συμπεριφορά τοῦ λαοῦ μας. Γιατί στή δημοκρατία ὁ ἴδιος ὁ λαός προσδιορίζει τήν τύχη του, μέ τίς καλές, ἢ κακές ἐπιλογές του. Θά ἐξαρτηθεῖ ὀμως καί ἀπό ἐμάς τοὺς ἴδιους πού ἔχομε χρέος νά τόν καθοδηγοῦμε μέ θάρρος καί εὐαικρίνεια. Καί τό χρέος αὐτό θά τό ἐκπληρώσουμε ἀν, ἀποφεύγοντες οἱ ἴδιοι τήν δημαγωγία, τόν προστατεύσομε ἀπό τήν παραπλάνηση.

Ὅλοι οἱ πολιτικοί φιλόσοφοι διεκήρυξαν, ὅτι ὁ χειρότερος ἐχθρός τῆς δημοκρατίας εἶναι ἡ δημαγωγία. Καί αὐτό τό ἐπιβεβαιώνει, ὄχι μόνον ἡ ἱστορία τοῦ τόπου μας, ἀλλά καί ἡ διεθνῆς πρακτική.

Εἶναι συνεπῶς ἀνάγκη, γιά νά σταθεροποιηθεῖ ἡ δημοκρατία καί νά προοδεύσει ὁ τόπος μας, νά ἀπαλλαγοῦμε ὄλοι ἀπό τόν πειρασμό τοῦ ψεύδους καί τῆς ὑποκρισίας, πού νοθεύουν καί δηλητηριάζουν τήν πολιτική μας ζωῆ. Εἶναι καιρός νά πραγματοποιήσομε τήν ἀληθινή ἀλλαγῆ, γιά τήν ὀποία ὄλοι μιλοῦν, χωρὶς ὄστόσο νά τήν ἔχουν συνειδητοποιήσει.

Γιατί αλλαγή δέν σημαίνει άπλή αλλαγή Κυβερνήσεων. Σημαίνει αλλαγή του πολιτικού κλίματος του τόπου μας και προπαντός της πολιτικής μας νοοτροπίας. Καί σ' αυτό θά ήθελα πρώτοι έμεις νά δώσουμε τό παράδειγμα, άδιαφορούντες για κέρδη και ζημιές. Οί αντίπαλοί μας θά αναγκαστούν από τό λαό νά μās παρακολουθήσουν.

Άγαπητοί φίλοι,

Η σαφής διατύπωση τών ιδεολογικών μας αρχών, πού ανταποκρίνονται στην έθνική μας πραγματικότητα και ή δημοκρατική όργάνωση της παρατάξεώς μας, πού θεμελιώνεται σήμερα, καθιστούν τή "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ", τό ισχυρότερο και τό προοδευτικότερο Κόμμα της χώρας. Έγγυώνται τήν μακροβιότητα και τήν συνοχή του και τήν κυρίαρχη θέση πού κατέχει στη δημοσία μας ζωή. Καί του έπιτρέπουν νά εκπληρώσει τήν έθνική του άποστολή προστατεύοντας τόν τόπο από μελλοντικούς κινδύνους.

Στό συνέδριο αυτό, αγαπητοί μου, δέν προσήλθαμε για νά σκορπίσουμε ύποσχέσεις δημαγωγικές. Άλλά για νά δώσουμε στον έλληνικό λαό ένα σταθερό ιδεολογικό προσανατολισμό και νά τόν διαβεβαιώσουμε, ότι πιστοί στις αρχές μας θά συνεχίσουμε και θά έντείνουμε τόν αγώνα για τήν προαγωγή της ζωής του Έθνους εις όλους τούς τομείς.

Είμαι δέβαιος, ότι οί άποφάσεις πού θά λάβομε σ' αυτό τό συνέδριο θά δικαιώσουν τήν έμπιστοσύνη μέ τήν όποία ή μεγάλη πλειοψηφία του Έλληνικού λαού περιβάλλει και θά περιβάλλει για μακρό χρόνο τή "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ",.

Το κείμενο, με την ομιλία του ιδρυτή και προέδρου τότε της ΝΔ, Κωνσταντίνου Καραμανλή, που ορίζει τις ιδεολογικές αρχές της ΝΔ, είναι από σάρωση των πρακτικών από το 1ο συνέδριο της ΝΔ στη Χαλκιδική που διεξήχθη τον Μάιο 1979.

apopseis Εκδόσεις **apopseis.gr**
©2014 Εκδόσεις apopseis.gr - Όλο το υλικό είναι copyright του περιοδικού

Τα βιβλία των εκδόσεων apopseis μπορείτε να τα βρείτε μόνο στις σελίδες του διαδικτυακού περιοδικού www.apopseis.gr & www.ovimagazine.com

Για λεπτομέρειες και πληροφορίες επικοινωνήστε: Δημήτρης Κοντογιάννης - info@apopseis.gr

Δεν επιτρέπεται η πώληση, ανατύπωση και χρήση του παρόντος βιβλίου απο όποιο μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό, εκτυπωση, ραδιοφωνική ή τηλεοπτική αναγνώση) χωρίς την προηγούμενη άδεια του υπευθυνου της έκδοσης και του συγγραφέα.

Το συγκεκριμένο βιβλίο διατίθεται δωρεάν.

Αν σας ζητηθεί οποιοδήποτε χρηματικό ποσό, παρακαλούμε επικοινωνήστε άμεσα μαζί μας

**Ιδρυτική διακήρυξη
Ιδεολογικές αρχές της ΝΔ**

Μαρτιος 2015
apopseis.gr

AD. Thanos K.
Εικαστικό: Θάνος Ραφτόπουλος

Τα σύγχρονα ελληνικά κόμματα & οι ιδεολογικές αρχές τους

Καλωσορίσατε στη νέα σειρά εκδόσεων του apopseis.gr. Μέσα από τις σελίδες αυτών των αφιερωμάτων θα δούμε πώς ξεκίνησαν τα σύγχρονα Ελληνικά κόμματα, τις ιδεολογικές αρχές που κατήθυναν το ξεκίνημα τους και οδήγησαν στην εξέλιξη τους και κυρίως, το πώς τα ονειρεύονταν οι ηγέτες τους.

Όντας οι κύριοι ρυθμιστές των πολιτικών εξελίξεων στην Ελλάδα, τα κόμματα χαρακτηρίζονται από τις πράξεις τους, τα λάθη τους, την ιστορία τους, τα πρόσωπά τους, πάνω από όλα όμως από την ιδεολογία τους και τον ηγέτη τους.

**Ιδρυτική διακήρυξη
Ιδεολογικές αρχές
Προγραμματικές θέσεις της ΝΔ
απο τον Κωνσταντίνο Καραμανλή**